

เอกสารประกอบการประชุม
รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
[ร่าง] เกณฑ์ชี้วัดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน
ในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

วันอังคารที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมออร์คิด ๑ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพมหานคร

เมืองน่าอยู่
...คู่...
อุตสาหกรรม
เชิงนิเวศ

คำนำ

จากการขยายตัวของประชากรเมืองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คาดว่าใน พ.ศ. ๒๕๗๙ จะมีประชากรในเขตเมืองเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ ๖๐ ทำให้เกิดการขยายตัวของชุมชนเมือง เนื่องจากความต้องการด้านที่อยู่อาศัย การบริโภคสินค้า และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อปัญหาการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมเพิ่มสูงขึ้น

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญของเมืองโดยเฉพาะพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษซึ่งรัฐบาลได้กำหนดไว้ ได้แก่ พื้นที่ชายฝั่งตะวันออกและระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) และพื้นที่ตามแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวม ๑๕ จังหวัด ๑๘ พื้นที่ ซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมายที่ต้องขับเคลื่อนการพัฒนาในเชิงรุก ให้สามารถรองรับการพัฒนาประเทศในอนาคต จึงมอบหมายให้สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ดำเนินการพัฒนาเกณฑ์ชีวิตเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศขึ้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเมือง ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเมืองเพื่อมุ่งสู่ความน่าอยู่อย่างยั่งยืน

เอกสาร (ร่าง) เกณฑ์ชีวิตเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการประชุมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงให้มีความเหมาะสม และสามารถปรับใช้กับการพัฒนาเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ต่อไป

สารบัญ

๑. บทนำ	๕
๒. เกณฑ์ชี้วัดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑๑
๓. คำอธิบายตัวชี้วัดด้านเมืองอยู่ดี	๑๗
๔. คำอธิบายตัวชี้วัดด้านคนมีสุข	๒๙
๕. คำอธิบายตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	๔๓
๖. คำอธิบายตัวชี้วัดด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการบริหารจัดการที่ดี	๖๑

๑. บทนำ

บทนำ

ทิศทางพัฒนาเมือง

การขยายตัวของประชากรเมืองมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคาดการณ์ว่าใน พ.ศ. ๒๕๗๙ จะมีประชากรในเขตเมืองเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ ๖๐ ทำให้เกิดความต้องการด้านที่อยู่อาศัย แหล่งทำงาน การบริโภคสินค้า และกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น มีความต้องการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเพิ่มขึ้นของชุมชนเมือง จึงเป็นภารกิจเร่งด่วนของหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักและภาคีเครือข่ายที่จะต้องมีส่วนร่วมในการวางกฎ กติกา ระเบียบ หรือเกณฑ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืน

สำหรับผลกระทบด้านลบที่มีต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติจากการพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งได้เกิดมาอย่างต่อเนื่อง ผลักดันให้เกิดแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals- SDGs) เพื่อเป็นเป้าหมายของการพัฒนาของประชาคมโลก ในช่วง พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๗๓ ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมาย มีเป้าหมายที่เกี่ยวกับการพัฒนาเมือง ประกอบด้วย

- เป้าหมายที่ ๓ การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๖ จัดการน้ำอย่างยั่งยืนและพร้อมใช้สำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้
- เป้าหมายที่ ๘ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๙ อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน
- เป้าหมายที่ ๑๑ สร้างเมืองและการตั้งถิ่นฐานที่ปลอดภัย
- เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- เป้าหมายที่ ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๕ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืนของระบบนิเวศบนบก
- เป้าหมายที่ ๑๖ สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก

สำหรับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อให้ประเทศไทยมีเป้าหมายและทิศทางในการพัฒนาในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีกรอบแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง ประกอบด้วย

- **การสร้างความสามารถในการแข่งขัน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคการผลิตและบริการ พัฒนาสังคมผู้ประกอบการเพื่อสร้างผู้ประกอบการทางธุรกิจ การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
- **การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน** เน้นการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม เพื่อสร้างคนไทยที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต การปฏิรูปการเรียนรู้ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี และการสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
- **การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม** เน้นการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการอย่างทั่วถึง การเสริมสร้างพลังทางสังคม และการสร้างความสมานฉันท์ในสังคม
- **การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** เน้นจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ บริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดปัญหาภาวะโลกร้อนและพร้อมปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- **การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ** ให้ความสำคัญกับการวางระบบการบริหารราชการแบบบูรณาการ ยกกระตังงานบริการประชาชนและการอำนวยความสะดวก การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ในการปฏิบัติราชการและมีความเป็นมืออาชีพ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การพัฒนาเกณฑ์ชีวิตเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ในพื้นที่เฉพาะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

จากสถานการณ์ปัญหาของเมือง และทิศทางการพัฒนาเมืองในปัจจุบัน กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญดังกล่าว โดยเฉพาะพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษซึ่งรัฐบาลได้กำหนดไว้ได้แก่ พื้นที่ชายฝั่งตะวันออกและระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) และพื้นที่ตามแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวม ๑๕ จังหวัด ๑๘ พื้นที่ ซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมายที่ต้องขับเคลื่อนการพัฒนาในเชิงรุก ให้สามารถรองรับการพัฒนาประเทศในอนาคต จึงได้พัฒนาเกณฑ์ชีวิตเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนในพื้นที่เฉพาะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศขึ้นเพื่อใช้สำหรับประเมินระดับการพัฒนาเมืองของ อปท. ในพื้นที่ดังกล่าว รวมถึงเป็นการเสริมศักยภาพ และสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาเมืองยั่งยืน แก่ทีมงานของ อปท. แกนนำชุมชน และภาคีร่วมดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

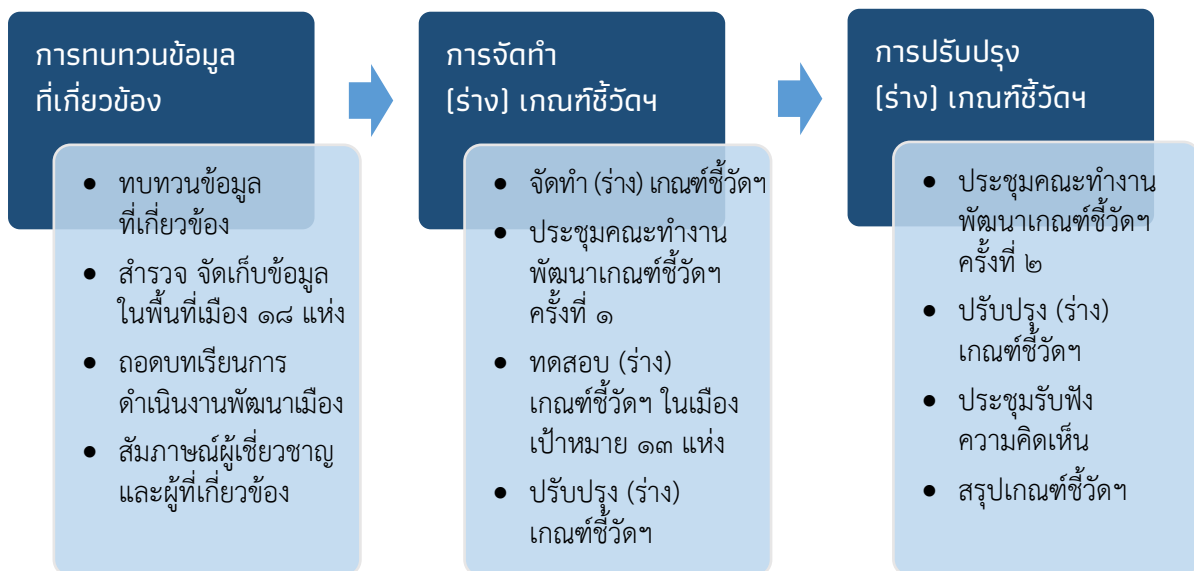

ทั้งนี้ เกณฑ์ชี้วัดฯ ที่พัฒนาขึ้นมา นั้นได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับทิศทางและนโยบายการพัฒนาในระดับต่าง ๆ รวมถึงเกณฑ์และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับเมืองน่าอยู่ เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เมืองนิเวศ และเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของหน่วยงานต่าง ๆ ประกอบด้วย

- ☑ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- ☑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐
- ☑ ภารกิจของ อปท.
- ☑ ข้อเสนอของผู้ที่เกี่ยวข้อง
- ☑ เกณฑ์ชี้วัดการพัฒนาเมืองทั้งในและต่างประเทศ
- ☑ รูปแบบการพัฒนาเมืองที่หลากหลาย
- ☑ ข้อมูลในพื้นที่เมืองน่าร้อง

กระบวนการพัฒนาเกณฑ์ชี้วัดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ในพื้นที่เฉพาะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

กระบวนการพัฒนาเกณฑ์ชี้วัดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนในพื้นที่เฉพาะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศกำหนดกรอบแนวคิด เกณฑ์ชี้วัดฯ ที่ทบทวนและปรับปรุงจากเกณฑ์ชี้วัดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ร่วมกับความรู้และประสบการณ์การทำงานของผู้แทนจากเมืองในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยการดำเนินงานที่สำคัญ ๓ ขั้นตอน ได้แก่ การทบทวนข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การจัดทำ (ร่าง) เกณฑ์ชี้วัดฯ และการปรับปรุง (ร่าง) เกณฑ์ชี้วัด

ขั้นตอนและกิจกรรมการพัฒนาเกณฑ์ชี้วัดฯ

ประโยชน์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีจะได้รับ

เกณฑ์ชี้วัดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนในพื้นที่เฉพาะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพัฒนาขึ้นเพื่อให้ อปท. และภาคีในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ EEC และพื้นที่รอบนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินระดับการพัฒนาเมือง รวมถึงนำแนวคิดและตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ในการพัฒนาเมืองอย่างมีส่วนร่วม เพื่อมุ่งสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนไปในทิศทางที่เหมาะสม โดย อปท. และภาคีที่เข้าร่วมจะได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีที่เข้าร่วมเครือข่าย

- มีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่เมืองนำอยู่คู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- มีเครือข่ายช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน
- มีเมืองต้นแบบสิ่งแวดล้อมยั่งยืนในพื้นที่เขตเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมพัฒนาเกณฑ์ชี้วัดฯ

- มีชุดข้อมูลที่ครอบคลุมเกณฑ์ชี้วัดฯ ต่าง ๆ และสามารถประเมินตนเองและทราบระดับการพัฒนาเมือง
- ทีมงาน อปท. แกนนำชุมชน และภาคี ได้รับการพัฒนาศักยภาพที่เหมาะสม ช่วยหนุนเสริมการพัฒนายกระดับสู่เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน
- เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก อปท.
- ขยายเครือข่ายการเรียนรู้และความร่วมมือของ อปท. และภาคีต่าง ๆ

๒.

เกณฑ์ชีวิต

เมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน
พื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

เกณฑ์ชีวิตเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ในพื้นที่เฉพาะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

เกณฑ์ชีวิตเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนนี้พัฒนาขึ้นสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศฯ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ดังกล่าว มีแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ให้มีความน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และมีความสมดุลในด้านต่าง ๆ

หลักการ

- ๑) สอดคล้องกับนิยามและคุณลักษณะของเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน และเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ๒) สอดคล้องกับภารกิจของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งภารกิจโดยตรง และภารกิจหนุนเสริมด้านการประสานและการสร้างความร่วมมือ
- ๓) สามารถสะท้อนการพัฒนาเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้
- ๔) สามารถนำไปใช้ได้จริง โดยมีข้อมูลที่แสดง หรือบ่งชี้ หรืออธิบายสถานการณ์ที่ต้องการ

เป้าหมาย “เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”

องค์ประกอบ เกณฑ์ชีวิตฯ มี ๔ ด้าน

๑) **เมืองอยู่ดี** มีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม โครงสร้างพื้นฐานเพียงพอสำหรับคนทุกกลุ่ม มีความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย ปลอดภัย และเศรษฐกิจมั่นคง

๒) **คนมีสุข** คนมีสุขภาพดี ได้รับการศึกษา สวัสดิการ และการพิทักษ์สิทธิที่เหมาะสมและเท่าเทียม ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเอื้ออาทร มีกิจกรรมสร้างสรรค์สังคม ดำรงประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓) **สิ่งแวดล้อมยั่งยืน** ทรัพยากรธรรมชาติมีความสมบูรณ์ มีพื้นที่สีเขียวเพียงพอ ภูมิทัศน์สวยงาม ของเสียหรือมลพิษถูกจัดการอย่างเหมาะสม และประชาชนมีวิถีชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔) **องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารจัดการที่ดี** มีวิสัยทัศน์และแผนงานชัดเจน บุคลากรมีความรอบรู้และเชี่ยวชาญ ระบบการทำงานได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พร้อมการบริหารจัดการที่ดี และมีนวัตกรรมการพัฒนาเมือง

เกณฑ์ชีวิตเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาขึ้นจากปรับและเพิ่มเติมเกณฑ์และตัวชี้วัดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนโดยทั่วไป ให้เหมาะสมกับการพัฒนาเพื่อบ่มงู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม มีจำนวน ๒๐ ประเด็น ๓๕ ตัวชี้วัด

คนมีสุข

คนมีสุขภาพดี ได้รับการศึกษา สวัสดิการ และการพิทักษ์สิทธิ ที่เหมาะสมและเท่าเทียม ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเอื้ออาทร มีกิจกรรมสร้างสรรค์ สังคม ดำรงประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

สิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ทรัพยากรธรรมชาติมีความสมบูรณ์ มีพื้นที่สีเขียวเพียงพอ ภูมิทัศน์ สวยงาม ของเสียหรือมลพิษ ถูกจัดการอย่างเหมาะสม มีการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม และประชาชนมีวิถีชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

เมืองอยู่ดี

มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน อย่างเหมาะสม โครงสร้างพื้นฐาน เพียงพอสำหรับคน ทุกกลุ่ม มีความมั่นคง ด้านที่อยู่อาศัย ปลอดภัย และ เศรษฐกิจมั่นคง

เมืองแห่ง การเรียนรู้ และการบริหารจัดการที่ดี

มีวิสัยทัศน์และแผนงาน ชัดเจน บุคลากรมีความ รอบรู้และเชี่ยวชาญ ระบบการทำงานได้รับการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง พร้อมการบริหารจัดการ ที่ดี และมีนวัตกรรม การพัฒนาเมือง

กรอบแนวคิดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนในพื้นที่เฉพาะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

องค์ประกอบและตัวชี้วัดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืน ในพื้นที่เฉพาะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ประเด็น	ตัวชี้วัด
เมืองอยู่ดี	
• เมืองมีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสม	๑. การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามบริบทของเมือง ๒. การพัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นไปตามผังเมือง
• เมืองมีโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานสำหรับคนทุกกลุ่ม	๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับผู้ใช้ประโยชน์
• เมืองมีความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ	๔. การยกระดับคุณภาพชีวิตสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส ๕. การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน
• เมืองมีความปลอดภัย	๖. การจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย ๗. การป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
คนมีสุข	
• คนมีสุขภาพดี	๘. การเสริมสร้างสุขภาพที่ดีของคนในเมือง* ๙. การคุ้มครองสุขภาพอนามัย
• คนทุกวัยได้รับการศึกษาอย่างหลากหลายและเท่าเทียม	๑๐. การส่งเสริมการศึกษาอย่างหลากหลายและเท่าเทียม
• คนทุกกลุ่มได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม	๑๑. การจัดสวัสดิการที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน
• ปลอดภัยเสถียรและอบายมุข	๑๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด บุหรี่ ยาเสพติด และอบายมุข
• ครอบครัวมีความอบอุ่นและชุมชนมีความเอื้ออาทร	๑๓. การส่งเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ความสามัคคีและเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชน*
• ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม	๑๔. การส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม
• เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสได้รับการพิทักษ์สิทธิ์	๑๕. การพิทักษ์สิทธิ์ของเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
• ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสืบสานให้ดำรงไว้	๑๖. การอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	
• ทรัพยากรธรรมชาติในเมืองได้รับการดูแลรักษาให้คงไว้ซึ่งระบบนิเวศที่ดี	๑๗. การดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงไว้ซึ่งระบบนิเวศที่ดี
• ของเสียหรือมลพิษถูกจัดการอย่างถูกต้องและเหมาะสม	๑๘. การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจรและเหมาะสม
	๑๙. การจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม
	๒๐. การจัดการมลพิษทางอากาศอย่างเหมาะสม

ประเด็น	ตัวชี้วัด
<ul style="list-style-type: none"> พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์เมืองได้รับการดูแลรักษาอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม 	๒๑. การอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
	๒๒. การปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองให้มีความสวยงามและสอดคล้องกับสภาพเมือง
<ul style="list-style-type: none"> ประชาชนมีวิถีชีวิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 	๒๓. การส่งเสริมการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
	๒๔. การส่งเสริมการใช้พลังงานและน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารจัดการที่ดี	
<ul style="list-style-type: none"> การมีวิสัยทัศน์และแผนงานที่ชัดเจน 	๒๕. การกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ พร้อมแปลงไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
<ul style="list-style-type: none"> บุคลากรมีความรอบรู้และเชี่ยวชาญ 	๒๖. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรอบรู้และเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ
<ul style="list-style-type: none"> องค์ความรู้และระบบการทำงานได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 	๒๗. การสร้างองค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
	๒๘. การสนับสนุนให้เกิดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงานที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตที่ดี
	๒๙. การส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรมีคุณธรรม จริยธรรม ในการบริหารและการทำงาน ตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	๓๐. การมีกระบวนการตอบสนองต่อการให้บริการขอรับบริการและจัดการข้อร้องเรียนของประชาชนอย่างครบถ้วนเป็นระบบ
	๓๑. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานของเทศบาล
	๓๒. ความร่วมมือในการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น
	๓๓. การจัดเก็บรายได้ให้ได้ตามเป้าหมาย การลดรายจ่าย หรือความพยายามในการหารายได้อื่น
	๓๔ ความพยายามในการใช้งบประมาณให้เป็นไปตามที่คาดการณ์ และมีเหตุผลอันควรในการโอนงบประมาณ
<ul style="list-style-type: none"> นวัตกรรมการพัฒนาเมือง 	๓๕. นวัตกรรมการพัฒนาเมืองต่าง ๆ

๓.

คำอธิบายตัวชี้วัด

ด้านเมืองอยู่ดี

องค์ประกอบด้านเมืองอยู่ดี

ตัวชี้วัดที่ ๑	การกำหนดทิศทางการใช้ประโยชน์ที่ดินตามบริบทของเมือง
คำอธิบาย	การกำหนดทิศทางการใช้ประโยชน์ที่ดิน แผนงาน โครงการ กรอบวิสัยทัศน์ ในการวางแผนและวางผัง เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยกำหนดทิศทางและรูปแบบของการขยายเมืองและโครงสร้างพื้นฐานไปในทิศทางที่เหมาะสม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยและน่าอยู่ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม ตลอดจนการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ โดยไม่ขัดหรือแย้งหรือส่งผลกระทบต่อชุมชน นอกจากนี้ ช่วยให้พัฒนาให้เมืองมีความปลอดภัย มีระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการที่ทั่วถึง ช่วยลดปัญหาความแออัด ลดการรุกร้าพื้นที่ทางธรรมชาติ และช่วยสร้างเมืองให้น่าอยู่
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • ผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น • รายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ข้อกำหนดเพื่อควบคุมความหนาแน่น หรือผลการตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดิน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) จัดทำผังเมืองรวม หรือจัดทำผังเฉพาะ หรือกำหนดข้อบัญญัติท้องถิ่น ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อใช้ผังหรือแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน ๒) จัดทำรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตผังเมืองรวม หรือจัดทำข้อกำหนดเพื่อควบคุมความหนาแน่นของการใช้ประโยชน์ที่ดิน ๓) ให้ความรู้และสร้างการมีส่วนร่วมกับประชาชนโดยการรับฟังความคิดเห็นต่อการจัดทำผังเมืองรวม ๔) กำหนดการแบ่งย่านพื้นที่ประเภทต่าง ๆ ให้เหมาะสมตามหลักวิชาการทางผังเมือง <u>แนวทางทำทนาย</u> ๕) กำหนดพื้นที่ประเภทอุตสาหกรรมอย่างเป็นสัดส่วน โดยมีข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อความปลอดภัยจากกิจกรรมทางอุตสาหกรรม เช่น พื้นที่โล่งว่าง ระยะเวลาป้องกัน (protection strip) พื้นที่กันชน (buffer) ระยะเวลา เป็นต้น
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงาน ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงาน ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางทำทนาย <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีผังเมืองรวม ผังเฉพาะ หรือข้อบัญญัติที่เกี่ยวกับการกำหนดใช้ประโยชน์ที่ดิน ๓ คะแนน การกำหนดการใช้ที่ดินเหมาะสมและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเมือง ๕ คะแนน การกำหนดการใช้ที่ดินแสดงให้เห็นถึงการป้องกันและลดผลกระทบจากกิจกรรมต่าง ๆ ต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสภาพแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ ๒	การพัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นไปตามผังเมือง
คำอธิบาย	การพัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นไปตามผังเมืองรวม ผังเฉพาะ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น จะช่วยแก้ไขปัญหาทางกายภาพ การขยายตัวของประชากร ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมเมือง รวมถึงการป้องกันและบรรเทาปัญหาต่าง ๆ ของเมือง โดยเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นไปตามข้อกำหนดและรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตลอดจนมีการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามผังเมืองรวม ผังเฉพาะ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ประเมินผลการดำเนินงานการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามแผนหรือผังที่ประกาศใช้ และมีการรายงานผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นไปตามผังเมืองให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> ● ตารางควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน ● ผลการตรวจสอบและประเมินผลการใช้ประโยชน์ที่ดิน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) เมืองมีนโยบายหรือทิศทางการพัฒนาเมืองไม่เปลี่ยนแปลง ๒) จัดทำฐานข้อมูลสัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละประเภทที่เหมาะสมกับแต่ละเมือง (พื้นที่สีเขียว ที่อยู่อาศัย หรือพื้นที่อุตสาหกรรม เป็นต้น) ๓) ส่งเสริมการพัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นไปตามผังเมืองรวม ผังเฉพาะ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ๔) ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ๕) เผื่อระวังและติดตามประเมินผลอย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้การพัฒนาเมืองให้เป็นไปตามข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ๖) ส่งเสริมการสร้างความตระหนักให้ประชาชนเกิดความรักพื้นที่ และมีแนวทางที่จะรักษาไม่ให้การใช้ประโยชน์ที่ดินเกินจากสัดส่วนที่กำหนดไว้ ๗) รายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีรายงานการติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน ๓ คะแนน การตั้งถิ่นฐานที่ผิดกฎหมายลดลง ๕ คะแนน การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นไปตามผังเมืองรวม ผังเฉพาะ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น

ตัวชี้วัดที่ ๓	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับผู้ใช้ประโยชน์
คำอธิบาย	<p>โครงสร้างพื้นฐาน เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตของประชาชน เช่น ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ชลประทาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา โทรคมนาคม ห้องน้ำสาธารณะ สถานที่ออกกำลังกาย ระบบสื่อสารไร้สาย พื้นที่สาธารณะ ป้ายบอกทาง เป็นต้น</p> <p>ทั้งนี้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานควรมีความสอดคล้องกับบริบทการพัฒนาเมืองทั้งเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงมาตรฐานในการดำเนินงาน ความครอบคลุมพื้นที่ รวมถึงปรับปรุงและดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ดี ไม่ชำรุดทรุดโทรม รวมทั้งคำนึงถึงการเตรียมความพร้อมรองรับสังคมผู้สูงอายุในพื้นที่สาธารณะและสถานที่ราชการ และการอำนวยความสะดวกสำหรับคนทุกกลุ่มตามบริบทเมือง</p>
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> ● ผลการวิเคราะห์และคาดการณ์แนวโน้มประชากร ประเภทและลักษณะอุตสาหกรรม ● แผนการพัฒนา ขยาย และบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ● รายละเอียดโครงการและแผนงานพัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) วิเคราะห์ลักษณะประชากรของเมือง เพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โครงสร้างประชากร หรือจำนวนผู้ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ หรือจำนวนผู้ใช้ประโยชน์ โครงสร้างพื้นฐานเฉพาะ ๒) การนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาจัดทำแผนงานหรือโครงการพัฒนาและตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและเหมาะสมสำหรับคนทุกกลุ่ม ๓) ดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบำรุงรักษาให้โครงสร้างพื้นฐานอยู่ในสภาพที่ดี ครอบคลุมพื้นที่และเอื้อต่อคนทุกกลุ่มตามบริบทเมือง โดยแสดงข้อมูล โครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรม ๔) สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือสนับสนุนแนวคิดการออกแบบเชิงนิเวศ ๕) ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและเหมาะสมสำหรับคนทุกกลุ่ม และสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเมือง ๖) ปรับปรุง แก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือมีแนวคิดการออกแบบเชิงนิเวศ (การรวบรวมเรื่องร้องเรียนและการแจ้งแนวทางการแก้ไขให้ผู้ร้องเรียนทราบ เป็นต้น) ๗) รายงานผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับผู้ใช้ประโยชน์ให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ <p><u>แนวทางทำทนาย</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๘) วิเคราะห์และคาดการณ์ลักษณะและประเภทของอุตสาหกรรม เพื่อวางแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับการเติบโตทางด้านสังคม และการให้บริการขนส่งที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรม ๙) จัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาทั้งด้านคุณภาพชีวิตและด้านอุตสาหกรรมไปพร้อมกัน

ตัวชี้วัดที่ ๓	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับผู้ใช้ประโยชน์
เกณฑ์ การประเมิน	กระบวนการ ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงาน ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงาน ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางท้าทาย ผลผลิตและผลลัพธ์ ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีฐานข้อมูลเพื่อวิเคราะห์การจัดการโครงสร้างพื้นฐาน ครอบคลุม และมีการนำฐานข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ๓ คะแนน มีฐานข้อมูลเพื่อวิเคราะห์การจัดการโครงสร้างพื้นฐาน มีความครอบคลุม เหมาะสมกับบริบทเมือง เอื้อต่อการใช้ประโยชน์ของคนทุกกลุ่ม ได้มาตรฐานสากล และผู้ใช้บริการโครงสร้างพื้นฐานทุกภาคส่วนมีความพึงพอใจมากกว่าร้อยละ ๖๐ ๕ คะแนน มีฐานข้อมูลเพื่อวิเคราะห์การจัดการโครงสร้างพื้นฐาน มีความครอบคลุม เหมาะสมกับบริบทเมือง เอื้อต่อการใช้ประโยชน์ของคนทุกกลุ่ม ได้มาตรฐานสากล และผู้ใช้บริการโครงสร้างพื้นฐานทุกภาคส่วนมีความพึงพอใจมากกว่าร้อยละ ๘๐

ตัวชี้วัดที่ ๔	การยกระดับคุณภาพชีวิตสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส
คำอธิบาย	<p>ผู้มีรายได้น้อย หมายถึง ผู้ที่มีรายได้น้อย ๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี</p> <p>ผู้ด้อยโอกาส หมายถึง ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนและได้รับผลกระทบด้าน เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม และภัยธรรมชาติ รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน</p> <p>ทั้งนี้ ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลในเรื่องคุณภาพชีวิต การสร้างงาน รายได้ รวมถึงการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม การจัดสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้เป็นไปตามมาตรฐานและเพียงพอ ตลอดจนการจัดบริการสาธารณะในชุมชน เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส รวมถึงเพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดี</p>
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • ผลการสำรวจข้อมูลที่อยู่อาศัย สภาพความเป็นอยู่ของผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส หรือสภาพชุมชนแออัด • เอกสารการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทาง การดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) สำรวจจำนวนผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงข้อมูลที่อยู่อาศัย สภาพความเป็นอยู่ หรือบริเวณที่พักอาศัย ทั้งการสำรวจข้อมูลโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองหรือการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น ๒) จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสร่วมกับชุมชน ๓) ยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างมีส่วนร่วม เช่น การปรับปรุงที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อม ทางกายภาพและการบริการสาธารณูปโภคสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส หรือการสร้างอาชีพหรือรายได้เสริม เป็นต้น ๔) สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือสนับสนุนแนวความคิดการ ออกแบบเชิงนิเวศ ๕) ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสร่วมกันชุมชน ๖) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานแรงงานจังหวัด หรือสำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น ในการนำข้อมูลข่าวสารด้าน แรงงานไปสู่ประชาชนในพื้นที่ รวมถึงการปรับสภาพแวดล้อมด้านที่อยู่อาศัย สำหรับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ๗) รายงานผลการดำเนินงานด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ
เกณฑ์ การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๕ แนวทาง ขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ ๔	การยกระดับคุณภาพชีวิตสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส
เกณฑ์ การประเมิน (ต่อ)	ผลผลิตและผลลัพธ์ ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีฐานข้อมูลเพื่อวิเคราะห์การจัดการยกระดับคุณภาพชีวิตสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาส และมีการนำฐานข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ๓ คะแนน ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงการให้บริการสาธารณสุขบุคคลขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น หรือมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น ๕ คะแนน สัดส่วนผู้มีรายได้น้อยไม่เกินร้อยละ ๕ และผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขบุคคลขั้นพื้นฐานมากกว่าร้อยละ ๙๕

ตัวชี้วัดที่ ๕	การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน
คำอธิบาย	หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำรงชีวิต และการปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับให้ดำเนินไปในทางสายกลาง เพื่อให้เกิดความสมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลง สำหรับการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคง มีรายได้เพียงพอที่จะเป็นหลักประกันในอนาคต เป็นกระบวนการคิดและวางแผนด้วยการใช้ข้อมูลและความรู้ในการวิเคราะห์ความเป็นเหตุเป็นผลก่อนการลงทุนหรือดำเนินกิจการใด ๆ
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • นโยบายหรือแผนงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของเมืองบนฐานเศรษฐกิจพอเพียง • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานการเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของเมืองบนฐานเศรษฐกิจพอเพียง • ภาพถ่ายการดำเนินงาน • เอกสารรายงานผลการดำเนินงานส่งเสริมการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ โดยแสดงผลการดำเนินงาน เช่น จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมหรือสร้างรายได้ จำนวนสมาชิกที่เข้าอบรม จำนวนครัวเรือนที่เข้าร่วมกิจกรรมการลดรายจ่ายหรือจัดทำบัญชีครัวเรือน เป็นต้น
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) กำหนดนโยบายและแผนงานด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของเมือง ๒) ส่งเสริมการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ส่งเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือน ส่งเสริมอาชีพหรือกิจกรรมที่สร้างรายได้โดยอยู่บนฐานหลักเศรษฐกิจพอเพียง หรือกิจกรรมลดรายจ่ายของประชาชน ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการผลิต หรือกลุ่มสหกรณ์หรือตลาดชุมชน เป็นต้น ๓) สนับสนุนการถ่ายทอดความรู้เรื่องหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้กับชุมชนอื่น ๆ ๔) ตรวจสอบติดตามแผนงานและผลการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการประกอบอาชีพ ๕) รายงานผลการดำเนินงานด้านการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวันให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน เกิดกลุ่มอาชีพ หรือมีคนที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ๓ คะแนน กลุ่มอาชีพ หรือผู้เข้าร่วมโครงการสามารถพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้หรือเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ และมีจำนวนกลุ่มอาชีพ หรือจำนวนคนที่นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้เพิ่มขึ้น ๕ คะแนน ขยายผลการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพหรือชุมชน

ตัวชี้วัดที่ ๖	การจัดการสาธารณสุขหรือภัยพิบัติ
คำอธิบาย	<p>สาธารณสุข หรือภัยพิบัติ หมายถึง วาดภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ดินถล่ม สึนามิ สารเคมี รั่วไหล ไฟไหม้ โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดในสัตว์ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจน ภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ หรือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น มีสาเหตุจากการเติบโตของอุตสาหกรรม และประชากร ซึ่งได้สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนหรือสังคม จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมอย่างสม่ำเสมอ สร้างขีดความสามารถในการป้องกัน ลดผลกระทบ และรับมือกับภัยพิบัติและสาธารณสุข เพื่อช่วยลดความเสียหาย และความรุนแรงจากภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงทีและมีประสิทธิภาพ</p>
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> ● ผลการประเมินความเสี่ยงด้านสาธารณสุขหรือภัยพิบัติในพื้นที่ ● เอกสารการจัดทำแผนรับมือสาธารณสุข หรือภัยพิบัติ แผนป้องกัน การเตรียมความพร้อมอุปกรณ์ บุคลากรที่รับผิดชอบ การซ้อมแผน และการสร้างความเข้าใจกับประชาชนและกลุ่มเสี่ยง ● รายละเอียดโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสาธารณสุขหรือภัยพิบัติ ● รายงานผลการดำเนินงานจัดทำแผน การซ้อมแผน รวมถึงความเสียหายและการรับมือกรณีเกิดภัยพิบัติ และสาธารณสุข รวมถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข ● ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ประเมินความเสี่ยงด้านสาธารณสุขหรือภัยพิบัติที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ (เช่น ท้องถิ่นในภาคเหนือควรมีการเตรียมความพร้อมเรื่องแผ่นดินไหว) รวมถึงประเมินความเสี่ยงสาธารณสุขหรือภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบการของโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรร่วมมือกับสถานประกอบการในพื้นที่ในการประเมินความเสี่ยงดังกล่าว ๒) จัดทำแผนและซ้อมแผนรับมือสาธารณสุขและภัยพิบัติในพื้นที่ รวมถึงแผนรับมือสาธารณสุขและภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบการของโรงงานอุตสาหกรรม เช่น ในพื้นที่มีอุตสาหกรรมประเภทสารเคมี ต้องจัดทำแผนรับมือกับการรั่วไหลของสารเคมี หรือการเกิดเพลิงไหม้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย หรือมลพิษต่าง ๆ ที่เกิดจากกิจกรรมในภาคอุตสาหกรรมหรือเกิดจากความผิดพลาดในการควบคุม การผลิต การขนส่ง การขนถ่าย หรือการจัดเก็บ จนเกิดการรั่วไหลและเกิดปฏิกิริยาจนเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ๓) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนและกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากสาธารณสุขและภัยพิบัติ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสาธารณสุขหรือภัยพิบัติให้ประชาชนทราบในช่องทางต่าง ๆ ๔) เสริมสร้างศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ และประชาชนในการเตรียมความพร้อมรับมือสาธารณสุขและภัยพิบัติ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๕) จัดทำระบบเฝ้าระวังสาธารณสุขและภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยง รวมถึงสาธารณสุขและภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบการของโรงงานอุตสาหกรรม โดยประสานกับ

ตัวชี้วัดที่ ๖	การจัดการสาธารณภัยหรือภัยพิบัติ
	<p>สถานประกอบการในการจัดหาเทคโนโลยีในการเตือนภัยที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรม</p> <p>๖) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังสาธารณภัยและภัยพิบัติในพื้นที่ รวมถึงสาธารณภัยและภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>๗) ประเมินผลการจัดการสาธารณภัยและภัยพิบัติ หรือการประเมินความพร้อมในการจัดการสาธารณภัยและภัยพิบัติ รวมถึงการประเมินความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งด้านชีวิต (บาดเจ็บและเสียชีวิต) และทรัพย์สิน ด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว เป็นต้น</p> <p>๘) ทบทวน ปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสาธารณภัยให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เคยเกิดขึ้นในครั้งก่อน</p> <p>๙) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเยียวยาสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ</p> <p>๑๐) รายงานผลการดำเนินงานและผลสำรวจความพึงพอใจด้านการจัดการสาธารณภัยและภัยพิบัติให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ</p>
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <p>๐ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง</p> <p>๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๓ แนวทาง</p> <p>๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๕ แนวทาง</p> <p>๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๗ แนวทางขึ้นไป</p> <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <p>๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน</p> <p>๑ คะแนน มีผลการประเมินความเสี่ยงด้านภัยพิบัติและสาธารณภัยที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ รวมถึงประเมินความเสี่ยงภัยพิบัติและสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>๓ คะแนน มีแผนจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัยที่ครอบคลุมการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัยที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ และมีการซ้อมแผน</p> <p>๕ คะแนน มีระบบและเครือข่ายเฝ้าระวังภัยพิบัติและสาธารณภัยที่ครอบคลุม</p>

ตัวชี้วัดที่ ๗	การป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
คำอธิบาย	ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นความต้องการลำดับต้นและเป็นหลักสิทธิมนุษยชนพื้นฐาน ที่มนุษย์ทุกคนมีสิทธิได้รับอย่างเท่าเทียม ดังนั้นการอยู่ร่วมกันในสังคมจึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่เป็นหลักปฏิบัติเพื่อจัดระเบียบในสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข มีการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการอยู่อาศัยและการดำเนินกิจกรรมได้อย่างปลอดภัย
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • ผลการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน • เอกสารการจัดทำแผนป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานการป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน • ผลการดำเนินการป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น มาตรการในการป้องกันและดูแลความปลอดภัย ความรู้ในการป้องกันภัยต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงเครือข่ายและระบบการเฝ้าระวัง เป็นต้น • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทาง การดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม ๒) จัดทำแผนป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ๓) ป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น การให้ความรู้เพื่อสร้างความปลอดภัย และลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดภัยต่าง ๆ การใช้มาตรการในการป้องกันภัย เช่น กล้องวงจรปิด ระบบเตือนภัย และการเฝ้าระวังอย่างมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นต้น ๔) สร้างเครือข่ายการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น เช่น ตำรวจ ฝ่ายปกครอง กลุ่มผู้ประกอบการ ผู้แทนสำนักงานแรงงานจังหวัด และสหภาพแรงงาน เป็นต้น ๕) เสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรที่รับผิดชอบด้านการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๖) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานอันเกี่ยวกับความปลอดภัย เช่น การขยายเครือข่ายไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมพื้นที่ ระบบกล้องวงจรปิด การซ่อมบำรุงถนนให้อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมใช้งาน เป็นต้น ๗) รายงานผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ
เกณฑ์ การประเมิน	กระบวนการ <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินงานน้อยกว่า ๓ แนวทาง ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๔ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๕ แนวทางขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ ๗	การป้องกันและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
เกณฑ์ การประเมิน (ต่อ)	ผลผลิตและผลลัพธ์ ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีผลการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓ คะแนน มีระบบป้องกันภัย ระบบเครือข่ายที่สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในการแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๕ คะแนน สถิติปัญหาอาชญากรรมหรือภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลดลง เมื่อเทียบกับปีฐาน

๕.

คำอธิบายตัวชี้วัด
ด้านคนมีความสุข

องค์ประกอบด้านคนมีสุข

ตัวชี้วัดที่ ๘	การเสริมสร้างสุขภาพที่ดีของคนในเมือง
คำอธิบาย	สุขภาพที่ดีเป็นภาวะแห่งความสมบูรณ์ของร่างกาย จิตใจ และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม โดยอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมและการใช้สติปัญญา ประกอบด้วยสุขภาพกาย คือ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ร่างกายสามารถทำงานได้ตามปกติ และมีความสัมพันธ์กับทุกส่วนเป็นอย่างดี สุขภาพใจ คือ สภาพของจิตใจที่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ มีจิตใจเบิกบาน มิให้เกิดความคับข้องใจ สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ การดูแลให้คนมีสุขภาพที่ดี ควรดำเนินการให้ครอบคลุมทั้งการป้องกันและควบคุมโรค เพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดโรค การส่งเสริมสุขภาพเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่สุขภาพกายและสุขภาพใจ การรักษาโรคด้วยวิธีที่ได้ผลที่ดีและปลอดภัย และการฟื้นฟูสภาพเพื่อให้ผู้ป่วยกลับมามีสภาพใกล้เคียงปกติที่สุด
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการและแผนงานด้านการป้องกันและควบคุมโรค การส่งเสริมสุขภาพ การรักษาโรคเบื้องต้น และการฟื้นฟูสุขภาพ • ผลการดำเนินการด้านการป้องกันและควบคุมโรค การส่งเสริมสุขภาพ การรักษาโรคเบื้องต้น และการฟื้นฟูสุขภาพ โดยแสดงจำนวนหรือสถิติของกิจกรรม จำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการดูแล หรือผู้เข้าร่วมกิจกรรม รวมถึงช่องทางการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทาง การดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ดำเนินงานหรือประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันและควบคุมโรค โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและป้องกันโรคด้วยตนเอง ซึ่งเป็นแนวทางที่ดีที่สุด เสียค่าใช้จ่ายในการรักษาน้อยที่สุด การป้องกันและควบคุมโรค ได้แก่ การกำจัดลูกน้ำยุงลาย การควบคุมโรคไม่ติดต่อ การส่งเสริมการฉีดวัคซีนป้องกันโรค เป็นต้น ๒) ส่งเสริมสุขภาพ โดยการส่งเสริมการออกกำลังกาย ส่งเสริมสุขภาพแม่และเด็ก ส่งเสริมการบริโภคที่เหมาะสม การส่งเสริมสุขภาพในกลุ่มผู้สูงอายุ หรือการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อช่วยส่งเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี ๓) ดำเนินงานด้านการรักษาโรคเบื้องต้น เน้นการรักษาเพื่อลดอาการ และลดการแพร่ของโรค เช่น การมีระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพ มีหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน การออกหน่วยรักษาพยาบาล ๔) ดำเนินงานด้านการฟื้นฟู เป็นการดูแลผู้ป่วยที่อยู่ในระหว่างการพักฟื้น เพื่อฟื้นฟูทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตใจเพื่อให้ผู้ป่วยกลับมาแข็งแรง ๕) สร้างความร่วมมือการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หรือโรงพยาบาลประจำอำเภอ หรือโรงพยาบาลเอกชน ในการให้ความรู้หรือให้บริการด้านการเสริมสร้างสุขภาพ หรือส่งเสริม สนับสนุนเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการเป็นผู้นำดำเนินงานขับเคลื่อนและจัดการสุขภาพของคนในชุมชน ๖) รายงานผลการดำเนินการเสริมสร้างสุขภาพที่ดีของประชาชนให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ

ตัวชี้วัดที่ ๘	การเสริมสร้างสุขภาพที่ดีของคนในเมือง
	<p><u>แนวทางทำทหาย</u></p> <p>๗) ให้ความรู้ด้านการป้องกันโรคต่าง ๆ แก่กลุ่มผู้ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรคจากการประกอบอาชีพ คือ โรคที่เกิดจากปัจจัยในการประกอบอาชีพโดยตรง โดยอาจเกิดทันทีหรือเกิดหลังจากการประกอบอาชีพเป็นเวลานาน - โรคที่เกี่ยวข้องจากการประกอบอาชีพ คือ โรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพไปกระตุ้นให้โรคเดิมของผู้ป่วยแสดงอาการออกมา หรือทำให้อาการแย่ลง - โรคและภัยสุขภาพจากมลพิษ คือ โรคที่เกิดจากผลกระทบจากมลพิษที่ปนเปื้อนในดิน น้ำ อากาศ ทั้งจากธรรมชาติและกิจกรรมของมนุษย์ทำให้เกิดโรคหรือผลกระทบทั้งแบบเฉียบพลันและรุนแรง - โรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบาดเจ็บและอุบัติเหตุจากการทำงาน โรคและภัยสุขภาพจากสารเคมี พิษโลหะหนัก จากสารทำลาย เป็นต้น <p>๘) ป้องกันโรคจากการทำงาน ดำเนินการโดยการเพิ่มความต้านให้กับคนทำงาน เช่น การฉีดวัคซีน และออกกำลังกาย รวมถึงการแก้ไขสิ่งคุกคาม โดยการไม่ใช้หรือกำจัดสิ่งคุกคาม ใช้สิ่งอื่นทดแทน และลดปริมาณความเข้มข้นของสิ่งคุกคามนั้น</p> <p>๙) ให้ความรู้ในการป้องกันโรคและภัยสุขภาพจากมลพิษให้แก่กลุ่มประชาชนทั่วไป โดยโรคและภัยสุขภาพจากมลพิษ คือ โรคที่เกิดจากผลกระทบจากมลพิษที่ปนเปื้อนในดิน น้ำ อากาศ ทั้งจากธรรมชาติและกิจกรรมของมนุษย์ทำให้เกิดโรคหรือผลกระทบทั้งแบบเฉียบพลันและรุนแรง</p>
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๔ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๕ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางทำทหาย <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสุขภาพ การรักษาโรคเบื้องต้น การฟื้นฟูและดูแลผู้ป่วย และการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานในการเสริมสร้างสุขภาพของคนในเมือง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสุขภาพ การรักษาโรคเบื้องต้น การฟื้นฟูและดูแลผู้ป่วย และการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานในการเสริมสร้างสุขภาพของคนในเมืองอย่างต่อเนื่อง ๕ คะแนน มีการขยายผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมสุขภาพการรักษาโรคเบื้องต้น การฟื้นฟูและดูแลผู้ป่วย และการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานในการเสริมสร้างสุขภาพของคนในเมืองให้มีความครอบคลุมทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็ก ผู้สูงอายุ และประชาชนที่อยู่ใกล้เขตโรงงาน

ตัวชี้วัดที่ ๙	การคุ้มครองสุขภาพอนามัย
คำอธิบาย	<p>การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และพฤติกรรมผู้บริโภคในปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดการขยายการผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้น โดยผู้ประกอบการบางรายใช้กลยุทธ์ทางการตลาดที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมถึงมีกระบวนการผลิตสินค้าและการบริการที่ไม่ได้มาตรฐาน ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงต้องมีมาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ให้มีความปลอดภัยในการบริโภคสินค้าและบริการ รวมทั้งมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ ทั้งนี้ ประชาชนทั่วไปในฐานะผู้บริโภคควรจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย</p>
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัย • ผลการดำเนินการด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัย จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการพัฒนาคุณภาพระบบบริการอนามัยสิ่งแวดล้อม มาตรการในการจัดการสินค้าที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพหรือสารปนเปื้อนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ประเมิน ตรวจสอบ ควบคุม และป้องกันปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย เช่น การส่งเสริมให้ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสะสมอาหาร ร้านอาหาร แผงลอย กิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ รวมถึงคุณภาพน้ำประปา หรือตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญผ่านมาตรฐานสุขาภิบาล หรือสถานประกอบการต่าง ๆ มีใบอนุญาต หรือหนังสือ หรือการรับรองในการประกอบกิจการนั้น ๆ ที่ออกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หนังสือรับรองสถานที่จำหน่ายอาหาร สะสมอาหาร ใบประกาศอาหารสะอาด รสชาติอร่อย เป็นต้น ๒) จัดระบบในการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและการจัดการเรื่องร้องเรียน ๓) ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริโภคสินค้า และบริการที่มีความปลอดภัยต่อสุขภาพ ๔) ดำเนินงาน หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพหรือสารปนเปื้อนในสินค้าและบริการที่ส่งผลต่อสุขภาพอนามัย ๕) จัดระบบการรับเรื่องร้องเรียนและดำเนินการหรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาการคุ้มครองผู้บริโภคและอนามัยสิ่งแวดล้อม ๖) รายงานผลการดำเนินงานการคุ้มครองสุขภาพอนามัยประชาชนให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ

ตัวชี้วัดที่ ๙	การคุ้มครองสุขภาพอนามัย
เกณฑ์ การประเมิน	กระบวนการ ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๔ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๕ แนวทาง
	ผลผลิตและผลลัพธ์ ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน สถานประกอบการผ่านการรับรองที่ได้มาตรฐาน หรือมีใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการประกอบกิจกรรม ๓ คะแนน สถานประกอบการผ่านการรับรองที่ได้มาตรฐาน หรือมีใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการประกอบกิจกรรม และปัญหาเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องได้รับการจัดการ ๕ คะแนน สถานประกอบการผ่านการรับรองที่ได้มาตรฐาน หรือมีใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการประกอบกิจกรรม และปัญหาเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องยุติและมีแนวโน้มลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑๐	การส่งเสริมการศึกษาอย่างหลากหลายและเท่าเทียม
คำอธิบาย	<p>การศึกษา เป็นการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล ซึ่งสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การศึกษาในระบบ นอก ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย</p> <p>การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาอย่างแน่นอน</p> <p>การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จ การศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม</p> <p>การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ</p> <p>ทั้งนี้ ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีโรงเรียนในสังกัดหรือไม่ได้จัดการศึกษาในระบบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมต่าง ๆ</p> <p>นอกจากนี้ การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงคนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม และจัดการศึกษาให้ประชาชนในทุกช่วงอายุ ตามความเหมาะสม โดยการจัดการศึกษานั้นต้องมุ่งสู่การพัฒนาความรู้ ความสามารถของคนในเมือง ให้สามารถยกระดับความรู้ คุณภาพชีวิต สร้างรายได้เลี้ยงชีพ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองได้</p>
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานด้านการส่งเสริมการศึกษาอย่างหลากหลายและเท่าเทียม • ผลการดำเนินการด้านการส่งเสริมการศึกษาอย่างหลากหลายและเท่าเทียม โดยแสดงผล ผลการสำรวจความต้องการในการจัดการศึกษาของประชาชนในพื้นที่ จำนวนโรงเรียนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาหรือการสนับสนุนการศึกษา หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน หรือหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษ • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) สำรวจข้อมูลจำนวน รูปแบบ และความต้องการได้รับการศึกษาของคนทุกกลุ่มในเมือง ๒) ดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระบบ หรือรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การจัดการศึกษาแก่เด็กพิเศษ ผู้พิการ ผู้สูงอายุ รวมถึงการสนับสนุนการศึกษาให้กับโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีโรงเรียนในสังกัด เช่น การสนับสนุนอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์การเรียนการสอน หรือการเป็นอาจารย์พิเศษเพื่อให้ความรู้ในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของเทศบาล

ตัวชี้วัดที่ ๑๐	การส่งเสริมการศึกษาอย่างหลากหลายและเท่าเทียม
	<p>๓) ส่งเสริมการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ศูนย์วิทยาศาสตร์ หรือการเรียนรู้จากพื้นที่ธรรมชาติและประวัติศาสตร์ หรือการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นสร้างรายได้ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของเมือง</p> <p>๔) รายงานผลการดำเนินงานส่งเสริมการศึกษาให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ <u>แนวทางที่ทำทหาย</u></p> <p>๕) ส่งเสริม หรือสนับสนุน หรือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการให้ความรู้ หรือจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกัน หรือการจัดการมลพิษ จากโรงงานอุตสาหกรรมที่อาจรั่วไหลออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อให้คนในชุมชนมีความรู้ สามารถดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหาหรือป้องกันตนเองเบื้องต้นกรณีเกิดเหตุการณ์มลพิษจากอุตสาหกรรมรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อมได้</p> <p>๖) ส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาความรู้หรือพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องหรือเป็นไปตามความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่</p>
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <p>๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน</p> <p>๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง</p> <p>๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง</p> <p>๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางทำทหาย</p> <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <p>๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน</p> <p>๑ คะแนน จัดการศึกษาหรือการสนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย แต่ไม่ครอบคลุมทุกกลุ่ม</p> <p>๓ คะแนน จัดการศึกษาหรือการสนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่ม</p> <p>๕ คะแนน จัดการศึกษาหรือการสนับสนุนการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่ม และมีหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือการป้องกัน หรือการจัดการมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมที่อาจรั่วไหลออกสู่สิ่งแวดล้อม</p>

ตัวชี้วัดที่ ๑๑	การจัดสวัสดิการที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน
คำอธิบาย	การจัดสวัสดิการสังคมเป็นการจัดระบบในการบริการทางสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็น ขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม และเป็นธรรม รวมถึงเป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถ ดำเนินการจัดสวัสดิการสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงตามอำนาจหน้าที่ ที่นอกเหนือ จากการจ่ายเบี้ยยังชีพ โดยอาจอยู่ในรูปของสิ่งของ เงิน น้ำใจ และการช่วยเหลือเกื้อกูล
การรวบรวม ข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานด้านการจัดสวัสดิการ • ผลการดำเนินการด้านการจัดสวัสดิการ โดยแสดงถึงฐานข้อมูลเด็ก เยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสที่ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสวัสดิการ หรือผลการดำเนินงานของกลุ่มต่าง ๆ ที่ได้รับสวัสดิการ รวมถึงผลการประเมิน คุณภาพชีวิตของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับสวัสดิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทาง การดำเนินงาน	<p>๑) สำรวจและวิเคราะห์ความต้องการสวัสดิการของคนกลุ่มต่าง ๆ</p> <p>๒) ดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ เช่น การจัดตั้งกองทุนการศึกษา กองทุนสวัสดิการชุมชน กลุ่มออมทรัพย์ หรือกองทุนสร้างอาชีพ เป็นต้น</p> <p>๓) ประเมินผลการจัดสวัสดิการและคุณภาพชีวิตของกลุ่มผู้ได้รับสวัสดิการ</p> <p>๔) รายงานผลการดำเนินงานการจัดสวัสดิการของกลุ่มต่างๆ ให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ <u>แนวทางทำทนาย</u></p> <p>๕) สร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ในการทำ CSR (ความรับผิดชอบต่อของโรงงานอุตสาหกรรมต่อสังคม ในลักษณะของการดำเนิน กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม) ร่วมกับชุมชน หรืออาจพัฒนาไปสู่การทำ CSV (เป็นการสร้างคุณค่าร่วมกัน หาช่องว่างเพื่ออยู่ร่วมกันและสร้างประโยชน์ให้กับทุกฝ่าย เช่น โรงงานอุตสาหกรรมจัดฝึกอบรมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานแล้วรับคนที่ผ่านการ อบรมเข้าทำงานในโรงงาน ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในสถานประกอบการ และทำให้คนในท้องถิ่นมีงานมีรายได้ เป็นต้น)</p>
เกณฑ์ การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <p>๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน</p> <p>๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง</p> <p>๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๓ แนวทาง</p> <p>๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๔ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางทำทนาย</p> <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <p>๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน</p> <p>๑ คะแนน มีฐานข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดสวัสดิการ</p> <p>๓ คะแนน ขยายผลการจัดสวัสดิการให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย และมีการดำเนินงาน ต่อเนื่อง</p> <p>๕ คะแนน ขยายผลการจัดสวัสดิการให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินงานต่อเนื่อง และ สร้างความร่วมมือกับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ในการทำ CSR หรือ CSV</p>

ตัวชี้วัดที่ ๑๒	การเฝ้าระวังและป้องกันปัญหายาเสพติดและอบายมุข
<p>คำอธิบาย</p> <p>ยาเสพติด คือ ยา หรือสารเคมี ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้วจะต้องเสพอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายและจิตใจ เช่น เฮโรอีน ฝิ่น กัญชา ยาบ้า ยาแก้ปวด สุรา บุหรี่ เป็นต้น</p> <p>อบายมุข เป็นต้นเหตุที่นำไปสู่ความเสียหาย มี ๖ อย่าง คือ ๑) ต้มน้ำเมา ๒) เทียวกลางคืน ๓) เทียวดูการละเล่น ๔) เล่นการพนัน ๕) คบคนชั่วเป็นมิตร ๖) เกียจคร้านทำการงาน</p> <p>ทั้งนี้ หากในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด และอบายมุข อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จึงควรให้ความสำคัญในการป้องกันและเฝ้าระวังไม่ให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด และอบายมุขในพื้นที่ โดยการร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	
<p>การรวบรวมข้อมูล</p>	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด บุหรี่ ยาเสพติด และอบายมุข • ผลการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด บุหรี่ ยาเสพติด และอบายมุขโดยแสดงถึง จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้ จำนวนคนที่เข้ารับการรักษา ยาเสพติดสำเร็จ หรือจำนวนชุมชนที่เข้าร่วมการเฝ้าระวังปัญหา ยาเสพติด ข้อมูลจำนวนองค์กรหรือชุมชนหรือหน่วยงานปลอดบุหรี่ • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
<p>แนวทางการดำเนินงาน</p>	<p>๑) สำรวจและจัดทำข้อมูลกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติดและอบายมุขในพื้นที่</p> <p>๒) เฝ้าระวังและป้องกันปัญหา ยาเสพติดและอบายมุข เช่น การให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมาย การสนับสนุนให้ผู้ติดยาเสพติดเข้าสู่การบำบัด การคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ กำหนดเขตพื้นที่ปลอดเหล้า ปลอดการพนัน เป็นต้น</p> <p>๓) ประสานหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาชน ผู้นำชุมชนในการเฝ้าระวัง ป้องกันปัญหา ยาเสพติดและอบายมุข</p> <p>๔) ประเมินผลการดำเนินงาน</p>
<p>เกณฑ์การประเมิน</p>	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง <p>ผลผลิต/ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีฐานข้อมูลกลุ่มเสี่ยงด้านสุรา บุหรี่ ยาเสพติด และอบายมุขในพื้นที่ ๓ คะแนน ขยายผลการดำเนินงานในการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหา ยาเสพติด และอบายมุข ให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายและมีเครือข่ายดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ๕ คะแนน ปัญหาอาชญากรรม หรืออุบัติเหตุอันเกิดจากปัญหา ยาเสพติดและอบายมุข ลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑๓	การส่งเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ความสามัคคี และเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชน
คำอธิบาย	ครอบครัวและชุมชนเป็นหน่วยที่เล็กและเป็นพื้นฐานของสังคม หากสมาชิกในครอบครัวมีความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน ก็จะส่งผลให้ครอบครัวมีความสุข ชุมชนมีความร่มเย็น แต่หากมีความขัดแย้งและความไม่เข้าใจกัน จะก่อให้เกิดบรรยากาศที่ไม่เอื้อต่อการใช้ชีวิตหรือทำกิจกรรมร่วมกัน รวมถึงอาจส่งผลให้เด็กมีความก้าวร้าว และไม่สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวและชุมชน เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกในชุมชนได้มาร่วมกันทำกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ ความเอื้อเฟื้อมีน้ำใจให้แก่กัน และการมีส่วนร่วมของคนในครอบครัวและชุมชนมากขึ้น
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานการส่งเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ความสามัคคีและเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชน • ผลการดำเนินการการส่งเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ความสามัคคีและเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชน โดยแสดงถึง ฐานข้อมูลทางสังคม เช่น พ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว แม่วิยโส หรือครอบครัวที่มีความเสี่ยงด้านความรุนแรง กิจกรรมที่ดำเนินการ จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินผลโครงการกิจกรรมที่ดำเนินการ • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) สำรวจและจัดทำข้อมูลทางสังคมที่จำเป็น เช่น แม่เลี้ยงเดี่ยว แม่วิยโส ครอบครัวที่มีความเสี่ยงด้านความรุนแรง เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนงาน โครงการให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาในพื้นที่ ๒) จัดทำแผนงาน โครงการด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ของครอบครัว ความสามัคคีและเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชน ๓) จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่ายสามวัย เยาวชนอาสาดูแลผู้ป่วยติดเตียง กิจกรรมให้คำปรึกษาปัญหาครอบครัว กิจกรรมอาสาเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ เป็นต้น ๔) ประเมินผลตามแผนงานโครงการ โดยครอบคลุมการประเมินความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสามัคคีและเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชน โดยครอบคลุมการประเมินการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาชุมชน ๕) รายงานผลการดำเนินการส่งเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ความสามัคคีและเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชนให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ <p><u>แนวทางทำทนาย</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๖) สร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ในการทำ CSR ความรับผิดชอบของโรงงานอุตสาหกรรมต่อสังคม ในลักษณะของการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ ความสามัคคี และเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชน หรืออาจพัฒนาไปสู่การทำ CSV (เป็นการสร้างคุณค่าร่วมกันหาช่องว่างเพื่ออยู่ร่วมกันและสร้างประโยชน์ให้กับทุกฝ่าย เช่น โรงงานอุตสาหกรรมจัดฝึกอบรมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานแล้วรับคนที่ผ่านการอบรมเข้าทำงานในโรงงาน ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในสถานประกอบการ และทำให้คนในท้องถิ่นมีงานมีรายได้ เป็นต้น)

ตัวชี้วัดที่ ๑๓	การส่งเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ความสามัคคี และเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชน
เกณฑ์ การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๔ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางที่ต้องทำ <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีฐานข้อมูลกลุ่มเสี่ยงทางสังคม ๓ คะแนน ขยายผลการดำเนินงานในการส่งเสริมความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวและชุมชน ๕ คะแนน ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวของผู้เข้าร่วมกิจกรรมดีขึ้น และสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ในการทำ CSR หรือการทำ CSV

ตัวชี้วัดที่ ๑๔	การส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม
คำอธิบาย	กิจกรรมทางสังคมเป็นกิจกรรมที่ทำให้กลุ่มคนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมด้วยความสมัครใจ สร้างความเพลิดเพลิน ความมีชีวิตชีวา เกิดประโยชน์ต่อสังคม ช่วยสร้างสังคมให้มีความสุข ก่อให้เกิดพลังทางความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ร่วมกัน และการพบปะสังสรรค์ในด้านบวก โดยจะส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ของเมือง
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม • ผลการดำเนินการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม โดยแสดงข้อมูล กิจกรรมที่ดำเนินการ กลุ่มเป้าหมายและจำนวนผู้เข้าร่วม ภาควิเคราะห์ข้อดีในการดำเนินกิจกรรม และผลการประเมินของกิจกรรมตามประเด็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) สำรจรูปแบบ กิจกรรมทางสังคมที่ประชาชนต้องการมีส่วนร่วม ๒) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางสังคมที่สะท้อนวิถีของเมืองและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเมือง ที่เกิดจากความต้องการของคนในชุมชน เช่น ลานวัฒนธรรม ถนนคนเดิน ลานกีฬา กิจกรรมเยาวชน เป็นต้น ๓) ประเมินผลตามแผนงานโครงการ โดยครอบคลุมการประเมินความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของกลุ่มเป้าหมาย และประเมินความสามัคคีและเอื้ออาทรระหว่างคนในชุมชน โดยครอบคลุมการประเมินการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาชุมชน ๔) รายงานผลการดำเนินงานการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในเมืองให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงาน ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงาน ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีฐานข้อมูลรูปแบบกิจกรรมทางสังคมที่เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ๓ คะแนน ขยายผลการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม ๕ คะแนน รูปแบบกิจกรรมมีความโดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของเมือง และมีเครือข่ายการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดที่ ๑๕	การพิทักษ์สิทธิของเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
คำอธิบาย	ชีวิตคนเราตั้งแต่เกิดจนตายมีสิทธิในการดำรงชีวิตอย่างเท่าเทียมและมีความสุข โดยสามารถแสดงความคิดเห็น เข้าร่วมกิจกรรมของสังคม มีสิทธิที่จะได้รับบริการด้านต่าง ๆ จากรัฐ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีสิทธิได้รับความคุ้มครองให้มีความปลอดภัยในการดำรงชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับสิทธิที่แต่ละคนพึงมี เพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นและความต้องการขั้นพื้นฐานและการแก้ไขปัญหาของคนทุกกลุ่ม
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานการพิทักษ์สิทธิของเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส • ผลการดำเนินการ การส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม โดยแสดงข้อมูล ผลการสำรวจภัยคุกคามและศักยภาพของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ รวมถึงจำนวนเยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้ติดเชื้อ HIV จำนวนเด็กเร่รอน เด็กไร้สัญชาติ แรงงานต่างด้าว ฯลฯ ที่ได้รับความช่วยเหลือ • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทาง การดำเนินงาน	<p>๑) สำรวจภัยคุกคามและศักยภาพของเยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุในพื้นที่ผู้ติดเชื้อ HIV และแรงงานต่างด้าว เป็นต้น</p> <p>๒) ดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมในการดูแลพิทักษ์สิทธิของกลุ่มคนดังกล่าว เช่น คุ้มครองเด็กและสตรีให้พ้นจากการละเมิดทางเพศ ให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กเร่รอน เด็กไร้สัญชาติ และลูกหลานแรงงานต่างด้าว ให้ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสได้มีที่อยู่อาศัย ดูแลผู้ติดเชื้อ HIV ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมให้อยู่อาศัยในเมืองได้อย่างปกติสุข</p> <p>๓) ประเมินผลตามแผนงานโครงการอย่างมีส่วนร่วม</p> <p>๔) รายงานผลการดำเนินงานการพิทักษ์สิทธิของเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ</p>
เกณฑ์ การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงาน ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงาน ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีฐานข้อมูลผลการสำรวจการคุกคามและศักยภาพของเยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้ติดเชื้อ HIV ๓ คะแนน ขยายผลการดำเนินงานกิจกรรมดูแลและพิทักษ์สิทธิและขยายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ๕ คะแนน ปัญหาภัยคุกคามกลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี ผู้พิการ หรือผู้ด้อยโอกาสได้รับการแก้ไขหรือลดน้อยลง

ตัวชี้วัดที่ ๑๖	การอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
คำอธิบาย	ประเพณี เป็นกิจกรรมหรือวิถีแห่งการดำเนินชีวิตที่คนส่วนใหญ่ยึดถือเป็นแบบแผนและปฏิบัติสืบต่อกันมาจนเป็นต้นแบบที่จะทำให้คนรุ่นต่อไปได้ประพฤติปฏิบัติตาม วัฒนธรรม เป็นวิถีการดำเนินชีวิตของสังคม หรือเป็นแบบแผนการประพฤติและการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจ ยอมรับและปฏิบัติร่วมกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต ในขณะที่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นความรู้และประสบการณ์ที่ชาวบ้านคิดและนำมาใช้ในการดำรงชีวิตและแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย ทั้งประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ล้วนแสดงถึงเอกลักษณ์ของสังคม และเป็นสิ่งที่ทำให้รู้สึกรักและผูกพันกัน มีความสำคัญและมีคุณค่า ที่ต้องร่วมกันสืบสานให้คงอยู่กับสังคมต่อไป
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น • ผลการดำเนินการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยแสดงข้อมูลประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ย่านเมืองเก่าที่ได้รับการอนุรักษ์ จำนวนผู้สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น กิจกรรมการอนุรักษ์ประเพณี แผนงาน หรือข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สถาปัตยกรรม ย่านเมืองเก่า หรือชุมชนเก่า • ภาพถ่ายการดำเนินงาน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ส่งเสริมหรือดำเนินการค้นคว้า รวบรวมข้อมูล สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒) จัดกิจกรรมการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น อนุรักษ์เพลงพื้นบ้าน จัดงานสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่คนรุ่นหลัง โดยเฉพาะประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์ของเมือง เป็นต้น ๓) ประเมินผลการจัดกิจกรรมอย่างมีส่วนร่วม โดยครอบคลุมประเด็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๔) รายงานผลการดำเนินงานการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงาน ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงาน ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีฐานข้อมูลหรือแหล่งเผยแพร่ข้อมูล ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ย่านเมืองเก่าหรือชุมชนที่ได้รับการอนุรักษ์ ๓ คะแนน ขยายผลการอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเกิดการแลกเปลี่ยนประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕ คะแนน มีแหล่งเรียนรู้ด้านประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕.

คำอธิบายตัวชี้วัด
ด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑๗	การดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงไว้ซึ่งระบบนิเวศที่ดี
คำอธิบาย	<p>การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งที่เกิดขึ้นเอง และที่สร้างขึ้นใหม่ให้มีความสมบูรณ์ตามธรรมชาติ ควบคุม ป้องกันไม่ให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมจนเกินขีดความสามารถในการฟื้นตัวของทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพในเขตพื้นที่ตนเอง หรือร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานทั้งในและนอกเขตพื้นที่เพื่อประโยชน์หรือลดผลกระทบ ต่อระบบนิเวศในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมถึงการ จัดตั้งหรือส่งเสริมหรือสนับสนุนกลุ่มหรือเครือข่ายที่ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่</p>
การรวบรวม ข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติให้คงไว้ซึ่งระบบนิเวศที่ดี • ภาพถ่ายการดำเนินงาน • เอกสารรายงานผลการดำเนินงานการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ให้คงไว้ซึ่งระบบนิเวศที่ดี เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ผลการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลาย ทางชีวภาพ (เช่น จำนวนแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือจำนวนพื้นที่ หรือจำนวน พันธุ์กรรมที่ได้รับการดูแลรักษา จำนวนต้นไม้ใหญ่ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน จำนวน พันธุ์สัตว์ที่ได้รับการอนุรักษ์) - จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม (อบรมและกิจกรรมการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์) - จำนวนผู้ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) วิเคราะห์ สำรองพื้นที่ วิเคราะห์ทรัพยากรธรรมชาติ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์และจัดเก็บ ข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยมีการจัดเก็บข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย ๒ ปี ๒) จัดทำแผนด้านการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ๓) จัดกิจกรรมให้ความรู้ การสร้างความตระหนักต่อความสำคัญของ ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพแก่บุคลากรเทศบาลและ ประชาชนทั่วไป เช่น การอบรมให้ความรู้ การเผยแพร่สื่อความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ การจัดค่ายเยาวชนนักอนุรักษ์ หรือการให้ความรู้ถึงผลเสียของการเผาพื้นที่เกษตร ๔) ดำเนินงานป้องกัน ฟื้นฟู และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้ ทรัพยากรชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ เช่น การปลูกต้นไม้ การปลูกป่า ชายเลน การสำรวจและวิเคราะห์ทรัพยากรธรรมชาติ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่มีความ โดดเด่นในพื้นที่ การอนุรักษ์แหล่งน้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ การสำรวจและขึ้นทะเบียน ต้นไม้ใหญ่ในเมือง เป็นต้น ๕) จัดตั้งหรือส่งเสริมกลุ่มหรือเครือข่ายที่ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความ หลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่

ตัวชี้วัดที่ ๑๗	การดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงไว้ซึ่งระบบนิเวศที่ดี
	๖) ประเมินความรู้ ความตระหนัก หรือประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ๗) รายงานผลการดำเนินงานด้านการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ
เกณฑ์ การประเมิน	กระบวนการ ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๕ แนวทาง ขึ้นไป ผลผลิตและผลลัพธ์ ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน ประชาชนมีความรู้และความตระหนักในการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติ ๓ คะแนน ทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมในพื้นที่รับการดูแลรักษา ๕ คะแนน ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการดูแลรักษา มีความอุดมสมบูรณ์และ มีความหลากหลายทางชีวภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑๘	การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจรและเหมาะสม
คำอธิบาย	การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนที่มีการจัดการอย่างถูกต้อง เหมาะสม และครบวงจร ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง เริ่มจากการลดปริมาณขยะมูลฝอยและคัดแยกจากต้นทาง กลางทาง โดยการรวบรวมและเก็บขนขยะมูลฝอยประเภทต่าง ๆ ให้ครอบคลุมพื้นที่ ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เหมาะสม และปลายทาง คือ การกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้อง สอดคล้องกับศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจรและเหมาะสม • ภาพถ่ายการดำเนินงาน • เอกสารรายงานผลการดำเนินงาน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลสถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอย โดยแสดงข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นต่อวัน องค์ประกอบขยะมูลฝอย การให้บริการเก็บขนและการกำจัดมูลฝอย และปัญหาในการจัดการขยะมูลฝอยในปัจจุบัน - รายงานการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ตามแบบรายงานการบริหารจัดการขยะมูลฝอย (มฝ.๒) - การจัดการขยะ ณ แหล่งกำเนิด โดยแสดงข้อมูลรูปแบบกิจกรรมที่ดำเนินการ และข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอย เช่น ปริมาณขยะมูลฝอยที่คัดแยกได้ ปริมาณขยะอันตรายที่คัดแยกได้ ปริมาณขยะพลาสติกและโฟมที่ลดลง จำนวนชุมชนหรือโรงเรียนที่ดำเนินการคัดแยกขยะ เป็นต้น - วิธีการหรือแผนการเก็บขนขยะ โดยแสดงข้อมูลแผนการเก็บขนขยะ ปริมาณขยะมูลฝอยที่เก็บขนได้ ปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างในพื้นที่ หรือความถี่ในการรักษาความสะอาดพื้นที่สาธารณะ เป็นต้น - การกำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการ โดยแสดงข้อมูลวิธีการดำเนินการกำจัดขยะ (ฝังกลบ หมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ กำจัดด้วยพลังงานความร้อน การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน หรืออื่น ๆ) ปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการกำจัด (กรณีที่ตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น Cluster ให้แสดงรายชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มและปริมาณขยะมูลฝอยที่ส่งกำจัด) - ผลการดำเนินงานของเครือข่ายการจัดการขยะมูลฝอย หรือการเฝ้าระวังการทิ้งขยะมูลฝอยในที่สาธารณะ หรือการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ขยะมูลฝอยและการจัดการ ๒) จัดกิจกรรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักในการจัดการขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะ การจัดการขยะแต่ละประเภท เป็นต้น ให้แก่กลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในพื้นที่ทุกกลุ่ม ๓) ดำเนินการจัดการขยะโดยยึดหลัก 3Rs คือ การลดปริมาณขยะ (Reduce) เช่น การลดใช้พลาสติกและโฟม การใช้ซ้ำ (Reuse) เช่น การใช้กระดาษ ๒ หน้า การทำกระเป๋จากของน้ำยาปรับผ้านุ่ม การนำแกนกระดาษทิชชูมาประดิษฐ์เป็นที่ใส่ดินสอ และการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (Recycle) เช่น การทำปุ๋ยหมักจากขยะอินทรีย์ ถังขยะเปียก น้ำหมักชีวภาพ การส่งเสริมธนาคารขยะ เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่ ๑๘	การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจรและเหมาะสม
	<p>๔) เก็บรวบรวมขยะมูลฝอย เช่น การจัดทำแผนการเก็บขนขยะ การรักษาความสะอาดพื้นที่สาธารณะ เป็นต้น</p> <p>๕) กำจัดขยะมูลฝอยถูกต้องตามหลักวิชาการ (ฝังกลบ หมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ กำจัดด้วยพลังงานความร้อน การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน)</p> <p>๖) ดำเนินการจัดการขยะอันตรายชุมชน เช่น การให้ความรู้อันตรายของขยะอันตราย ส่งเสริมให้ประชาชนคัดแยกขยะอันตราย เก็บรวบรวมและส่งกำจัดขยะอันตราย</p> <p>๗) เก็บรวบรวมข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอยแต่ละประเภทอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ</p> <p>๘) จัดตั้งหรือส่งเสริมกลุ่มหรือเครือข่ายที่ดำเนินการจัดการขยะมูลฝอย หรือการเฝ้าระวังการทิ้งขยะมูลฝอยในที่สาธารณะ</p> <p>๙) รายงานผลการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ</p> <p><u>แนวทางทำทนาย</u></p> <p>๑๐) สร้างความร่วมมือกับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ในการจัดการกากของเสียอุตสาหกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม และการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม จัดให้มีระบบการรายงานข้อมูลประเภท ปริมาณ การกำจัดของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรม จัดให้มีระบบการรายงานเอกสารข้อมูลความปลอดภัยสารเคมี (MSDS) ที่ใช้ในโรงงานแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๑๑) เฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม ดำเนินการโดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้แก่ประชาชน หรือกลุ่ม หรือเครือข่ายเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อมถึงอันตรายของการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมจากการสังเกตทางกายภาพ เช่น สีของแหล่งน้ำที่เปลี่ยนไป การตายของสิ่งมีชีวิต กลิ่นที่ผิดปกติ เป็นต้น - สนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายในการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม - เครือข่ายเฝ้าระวังรายงานผลการเฝ้าระวังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบเป็นประจำ <p>๑๒) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบ จัดการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม หรือแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม</p>
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <p>๐ คะแนน ดำเนินงานน้อยกว่า ๕ แนวทาง</p> <p>๑ คะแนน ดำเนินงานอย่างน้อย ๕ แนวทาง</p> <p>๓ คะแนน ดำเนินงานอย่างน้อย ๗ แนวทาง</p> <p>๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๘ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางทำทนาย</p>

ตัวชี้วัดที่ ๑๘	การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจรและเหมาะสม
เกณฑ์ การประเมิน (ต่อ)	ผลผลิตและผลลัพธ์ ๑: อัตราการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ (ขยะที่นำกลับมาใช้ซ้ำ และขยะ recycle) การคำนวณ: $\frac{\text{ปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์} \times 100}{\text{ปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมด}}$ ค่าเป้าหมาย: ร้อยละ ๓๐ ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๐.๕ คะแนน อัตราการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ๑ คะแนน อัตราการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์มากกว่าร้อยละ ๓๐
	ผลผลิตและผลลัพธ์ ๒: การกำจัดขยะมูลฝอย ๐ คะแนน กำจัดขยะมูลฝอยไม่ถูกหลักสุขาภิบาล ๑ คะแนน กำจัดขยะมูลฝอยถูกหลักสุขาภิบาล (ฝังกลบ หมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ กำจัดด้วยพลังงานความร้อน การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน)
	ผลผลิตและผลลัพธ์ ๓: ความยั่งยืนการดำเนินงาน ๐ คะแนน ไม่มีเครือข่ายด้านการจัดการขยะมูลฝอยและการเฝ้าระวัง การลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม ๑ คะแนน มีเครือข่ายด้านการจัดการขยะมูลฝอย มีแหล่งเรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอย มีการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม และมีการนำขยะจากหลุมฝังกลบที่เต็มมาใช้ประโยชน์ หรือการปรับปรุงพื้นที่ฝังกลบขยะที่เต็มแล้วให้สามารถใช้ประโยชน์ได้ (เช่น การพัฒนาเป็นพื้นที่สีเขียว เป็นต้น) ๓ คะแนน มีเครือข่ายด้านการจัดการขยะมูลฝอย มีแหล่งเรียนรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอย มีการเฝ้าระวังการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรม และการดำเนินการแก้ไข พื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อนอย่างเป็นรูปธรรมหรืออยู่ระหว่างดำเนินการ

ตัวชี้วัดที่ ๑๙	การจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม
คำอธิบาย	น้ำเสีย เกิดจากการใช้น้ำในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งจากการชำระล้างสิ่งสกปรกและจากการประกอบอาหาร โดยระบายน้ำทิ้งลงสู่ท่อระบายน้ำหรือแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งหากไม่มีการบำบัดอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงควรมีการจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม เช่น การส่งเสริมการบำบัดน้ำเสียขั้นต้น ณ แหล่งกำเนิด จากครัวเรือน ร้านอาหาร ตลาด สถานประกอบการ เพื่อช่วยลดความสกปรกของน้ำเสียและลดภาระในการบำบัดน้ำเสียรวม และการบำบัดน้ำเสียขั้นสุดท้าย ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเลือกวิธีที่เหมาะสมกับสถานการณ์น้ำเสียและศักยภาพในการดำเนินงาน
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการน้ำเสีย • ภาพถ่ายการดำเนินงาน • เอกสารรายงานผลการดำเนินงาน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ผลการวิเคราะห์และรวบรวมแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เช่น หมู่บ้านจัดสรร ร้านอาหาร ภัตตาคาร สถานีบริการน้ำมัน อาคารชุด โรงแรม โรงพยาบาล ตลาด หอพัก ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม การเลี้ยงสัตว์ ต่างๆ เป็นต้น - การส่งเสริมการบำบัดน้ำเสียขั้นต้น โดยแสดงข้อมูล ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง หรือจำนวนครัวเรือน ร้านค้า ร้านอาหารที่มีการติดตั้งถังดักไขมัน หรือผลการส่งเสริมการลดปริมาณการใช้น้ำในภาคส่วนต่าง ๆ เป็นต้น - การบำบัดน้ำเสีย โดยแสดงข้อมูลระบบบำบัดน้ำเสียรวม พื้นที่ให้บริการบำบัดน้ำเสียรวม หรือความครอบคลุมการให้บริการบำบัดน้ำเสียรวม เป็นต้น - การดำเนินงานป้องกัน ควบคุม เฝ้าระวังคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยแสดงข้อมูล ความถี่ในการตรวจวัดคุณภาพน้ำ พารามิเตอร์ที่มีการตรวจวัด จุดที่ตรวจวัด หรือคุณภาพน้ำที่ตรวจวัด หรือผลการจัดการแก้ไขปัญหาน้ำเสีย เป็นต้น
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) เก็บรวบรวมข้อมูลแหล่งกำเนิดน้ำเสียในชุมชนและวิเคราะห์ปัญหาน้ำเสียในพื้นที่ ๒) จัดทำฐานข้อมูลหรือ (baseline) คุณภาพแหล่งน้ำสาธารณะในพื้นที่ รวมถึงจุดที่จำเป็นต้องมีการเฝ้าระวังเพิ่มเติม โดยมีการกำหนดความถี่ในการตรวจวัดคุณภาพน้ำที่เหมาะสม ๓) จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องสถานการณ์น้ำเสียในชุมชน แนวทางการจัดการน้ำเสียโดยชุมชน หรือเทคโนโลยีการจัดการน้ำเสียให้กับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในชุมชน ๔) ดำเนินงานจัดการน้ำเสีย เช่น บังคับใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง หรือส่งเสริมการลดปริมาณการใช้น้ำในภาคส่วนต่าง ๆ หรือส่งเสริมการบำบัดน้ำเสียขั้นต้น หรือมีระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม หรือนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดกลับมาใช้ใหม่ เป็นต้น ๕) สำหรับพื้นที่ที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการบำบัดน้ำเสีย ๖) จัดตั้งหรือส่งเสริมกลุ่มหรือเครือข่ายติดตามเฝ้าระวังคุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติ ๗) รายงานผลการดำเนินการจัดการน้ำเสียชุมชนให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ

ตัวชี้วัดที่ ๑๙	การจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม
	<p><u>แนวทางทำทนาย</u></p> <p>๘) สร้างความร่วมมือกับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ในการจัดการน้ำเสีย อุตสาหกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม และการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๙) ร่วมเป็นคณะกรรมการไตรภาคีตรวจสอบการบำบัดน้ำเสียของนิคมอุตสาหกรรม หรือโรงงาน</p> <p>๑๐) ติดตามเฝ้าระวังมลพิษทางน้ำที่สอดคล้องกับมลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ ดำเนินการโดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้แก่ประชาชน หรือกลุ่ม หรือเครือข่ายเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อมถึงการสังเกตลักษณะทางกายภาพของสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงจากผลกระทบของน้ำเสีย เช่น สีของแหล่งน้ำที่เปลี่ยนไป การตายของสิ่งมีชีวิต กลิ่นที่ผิดปกติ เป็นต้น - ตรวจวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยวิธีการตรวจสอบอย่างง่าย (การใช้ตัวชี้วัดคุณภาพน้ำทางชีวภาพ หรือเครื่องมือวัดคุณภาพน้ำ) หรือจัดจ้างหน่วยงาน หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมตรวจสอบคุณภาพน้ำ - มีการทำงานของเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ และการสื่อสารข้อมูลอย่างเป็นระบบ - รายงานผลการเฝ้าระวังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบเป็นประจำ <p>๑๑) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบคุณภาพแหล่งน้ำ จัดทำเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการลักลอบทิ้งน้ำเสียอุตสาหกรรมที่มีค่าเกินมาตรฐานสู่แหล่งน้ำสาธารณะ</p>
เกณฑ์ การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินงานน้อยกว่า ๒ แนวทาง ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๔ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๖ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางทำทนาย <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ขึ้นไป ๓ คะแนน มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมครอบคลุมพื้นที่อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ หรือปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับน้ำเสียได้รับการจัดการ ๕ คะแนน มีเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับน้ำเสียมีข้อยุติและมีแนวโน้มลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒๐	การจัดการมลพิษทางอากาศอย่างเหมาะสม
คำอธิบาย	มลพิษอากาศ เป็นภาวะอากาศที่มีสารเจือปนอยู่ในระดับที่มากกว่าระดับปกติเป็นเวลานานพอที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่มนุษย์ สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินต่าง ๆ โดยอาจเกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่น ฝุ่นละอองจากลมพายุ ไฟป่า หรือเกิดจากการกระทำของมนุษย์ เช่น มลพิษจากท่อไอเสียรถยนต์ โรงงานอุตสาหกรรม การระเหยของก๊าซจากการเผาขยะและของเสีย หรือการเผาในที่โล่ง เป็นต้น
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษอากาศ • ภาพถ่ายการดำเนินงาน • เอกสารรายงานผลการดำเนินงาน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ผลการวิเคราะห์ปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น แหล่งกำเนิดมลพิษอากาศ ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ เป็นต้น - การดำเนินงานป้องกัน ควบคุม ฝ้าระวัง แก้ไขมลพิษอากาศที่เกิดขึ้น โดยแสดงข้อมูล ความถี่ในการตรวจวัดคุณภาพอากาศ พารามิเตอร์ที่มีการตรวจวัด จุดที่ตรวจวัด หรือคุณภาพอากาศที่ตรวจวัด หรือผลการจัดการแก้ไขปัญหามลพิษ เป็นต้น
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ปัญหามลพิษอากาศในพื้นที่ พร้อมจัดทำฐานข้อมูลผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพอากาศโดยทั่วไปบริเวณโรงงาน อุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม และชุมชนในพื้นที่ ตามมาตรฐานคุณภาพอากาศและมาตรฐานการระบายมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม ๒) จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องสถานการณ์คุณภาพอากาศในชุมชน แนวทางการจัดการมลพิษอากาศ หรือเทคโนโลยีการจัดการคุณภาพอากาศ โดยครอบคลุมทั้งมลพิษจากภาคเกษตร การคมนาคม และภาคอุตสาหกรรมให้กับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในชุมชน ๓) ดำเนินงานจัดการคุณภาพอากาศ เช่น บังคับใช้ข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อบัญญัติการลดการเผาในที่โล่ง หรือการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพอากาศที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการตรวจสอบอย่างง่ายหรือจัดจ้างหน่วยงาน หรือการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพอากาศ ๔) จัดตั้งหรือส่งเสริมกลุ่มหรือเครือข่ายติดตามฝ้าระวังคุณภาพอากาศ ๕) การติดตามฝ้าระวังคุณภาพอากาศโดยใช้ Application ตรวจวัดมลพิษในการฝ้าระวังคุณภาพอากาศ ๖) รายงานผลการดำเนินการจัดการคุณภาพอากาศให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ <p><u>แนวทางทำทนาย</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๗) สร้างความร่วมมือกับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ในการจัดการมลพิษอากาศจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม และการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีคณะกรรมการไตรภาคีดำเนินงานด้านการฝ้าระวังคุณภาพอากาศรอบนิคมอุตสาหกรรมหรือโรงงาน

ตัวชี้วัดที่ ๒๐	การจัดการมลพิษทางอากาศอย่างเหมาะสม
	<p>๘) ติดตามเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศที่สอดคล้องกับมลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ ดำเนินการโดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้แก่ประชาชน หรือกลุ่ม หรือเครือข่ายเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อมถึงการสังเกตลักษณะทางกายภาพของสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงจากผลกระทบของมลพิษทางอากาศ เช่น ผลกระทบที่มีต่อพืช (ใบไม้มีรอยด่างหรือไหม้ ดอกไม้มีสีจาง) การตายของสิ่งมีชีวิต กลิ่นเหม็นที่ผิดปกติ หรือผลกระทบต่อวัตถุ (สีกร่อน เปราะ แตก หรือเปื่อย) เป็นต้น - ตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพอากาศที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ใช้ตัวชี้วัดอากาศทางชีวภาพ หรือจัดจ้างหน่วยงาน หรือขอความอนุเคราะห์ หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจวัดคุณภาพอากาศ เป็นต้น <p>๙) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบคุณภาพอากาศ จัดการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปล่อยมลพิษทางอากาศจากโรงงานอุตสาหกรรมที่มีค่าเกินมาตรฐานสู่บรรยากาศ หรือแก้ไขปัญหามลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม</p>
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินงานน้อยกว่า ๒ แนวทาง ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๔ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๖ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางท้าทาย <p>ผลผลิต/ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน คุณภาพอากาศอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป ๓ คะแนน มีระบบป้องกันหรือควบคุมคุณภาพอากาศ หรือมีข้อบัญญัติท้องถิ่นในการป้องกันและควบคุมมลพิษอากาศและมีการบังคับใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ๕ คะแนน มีเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพอากาศ หรือปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับคุณภาพอากาศมีข้อยุติและมีแนวโน้มลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒๑	การอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
คำอธิบาย	<p>พื้นที่สีเขียว^๑ หมายถึง พื้นที่ธรรมชาติ หรือพื้นที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือกำหนดขึ้น ในเมืองหรือชุมชน ปกคลุมด้วยพืชพรรณเป็นองค์ประกอบหลัก มีประโยชน์เพื่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ การดำรงชีวิต และคุณภาพชีวิตของประชาชน</p> <p>การอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียว จึงเป็นการดูแล บำรุงรักษาให้พื้นที่สีเขียวคงอยู่ และมีความยั่งยืน ทั้งนี้พื้นที่สีเขียวแบ่งออกเป็น ๖ ประเภท ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) พื้นที่สีเขียวสาธารณะ เช่น สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ สนามเด็กเล่น ๒) พื้นที่สีเขียวรรถประโยชน์ ประกอบด้วย <i>พื้นที่สีเขียวส่วนบุคคล</i> เช่น สวนในอาคารที่พักอาศัย สวนในบ้าน สวนในโครงการของเอกชน <i>พื้นที่สีเขียวในสถาบัน</i> เช่น แหล่งประวัติศาสตร์ สถาบันการศึกษา สถานที่ราชการ <i>พื้นที่สีเขียวสาธารณูปการ</i> เช่น พื้นที่ฝังกลบขยะ พื้นที่รอบบ่อบำบัดน้ำเสีย เขตทำอากาศยาน ๓) พื้นที่สีเขียวที่เป็นริ้วายตามแนวสาธารณูปโภค เช่น พื้นที่ริมทางสัญจร ทางบก ริมถนน เกาะกลางถนน ริมแม่น้ำ คลองชลประทาน ๔) พื้นที่สีเขียวเพื่อเศรษฐกิจของชุมชน เช่น ไร่ นา สวนผลไม้ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๕) พื้นที่สีเขียวธรรมชาติ เช่น พื้นที่สีเขียวบนเนินเขา พรุ แหล่งน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ ๖) พื้นที่สีเขียวที่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์ หรือรอการพัฒนา เช่น พื้นที่สีเขียวที่ปล่อยรกร้าง
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต • ภาพถ่ายการดำเนินงาน • เอกสารรายงานผลการดำเนินงาน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ผลการศึกษา สำรวจ และวิเคราะห์สัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อประชากร เช่น ขนาดหรือจำนวนพื้นที่สีเขียวที่ได้รับการพัฒนา หรือสัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อจำนวนประชากร หรือร้อยละของพื้นที่สีเขียวต่อพื้นที่เมืองเพิ่มขึ้น เป็นต้น - ผลการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่กลุ่มเครือข่ายการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียว แสดงข้อมูลจำนวนสมาชิกเครือข่ายที่เข้ารับการอบรมความรู้ในการอบรม เป็นต้น - ผลการดำเนินงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในพื้นที่สีเขียว เช่น การจัดตลาดนัดสีเขียวในสวนสาธารณะ การจัดกิจกรรมดนตรีในสวน เป็นต้น - ผลการคำนวณการกักเก็บคาร์บอนจากพื้นที่สีเขียว

^๑ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. ๒๕๖๒. แนวทางการขับเคลื่อนการจัดการพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ ๑. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส พี ก๊อปปี้ ปริ้น. กรุงเทพฯ.

ตัวชี้วัดที่ ๒๑	การอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
<p>แนวทาง</p> <p>การดำเนินงาน</p>	<p>๑) ศึกษา สำรวจ และวิเคราะห์สัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อประชากร หรือจัดทำแผนการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียว</p> <p>๒) ดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต เช่น การอนุรักษ์ต้นไม้ใหญ่ที่มีอยู่เดิม การปลูกต้นไม้เพิ่มเติมในพื้นที่ การให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาและดูแลรักษาพื้นที่สีเขียว หรือการเพิ่มพื้นที่สีเขียว เป็นต้น</p> <p>๓) ส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในพื้นที่สีเขียว</p> <p>๔) จัดตั้งหรือส่งเสริมหรือสนับสนุนกลุ่มหรือเครือข่ายในการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียว</p> <p>๕) รายงานผลการดำเนินการพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ</p> <p>๖) คำนวณการกักเก็บคาร์บอนในมวลชีวภาพของต้นไม้^๒ โดยสำรวจและบันทึกข้อมูลชื่อพันธุ์ไม้ จำนวนไม้ยืนต้นในพื้นที่ วัดความสูง และวัดเส้นรอบวงของไม้ยืนต้นแต่ละต้น เพื่อนำมาคำนวณปริมาณการกักเก็บคาร์บอน ซึ่งปริมาณการกักเก็บคาร์บอนในมวลชีวภาพของต้นไม้ คิดเป็นร้อยละ ๔๗ โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้งของมวลชีวภาพ</p> <p><u>แนวทางทำทนาย</u></p> <p>๗) นำแนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแนวกันชน (Buffer Zone) ไปปรับใช้ในการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในผังเมืองให้เป็นรูปธรรม</p> <p>แนวกันชน (Buffer Zone) หมายถึง ระยะห่างระหว่างย่านอุตสาหกรรมกับย่านชุมชน โดยเป็นแนวที่อยู่นอกเขตพื้นที่ของอุตสาหกรรมนั้น ๆ ให้มีระยะแนวกันชน ๐ – ๒,๐๐๐ เมตร ตามประเภทของอุตสาหกรรม นอกจากนี้การกำหนดแนวกันชน มีข้อห้ามการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณดังกล่าว ซึ่งเป็นการลดมลพิษในการใช้ประโยชน์ที่ดินของประชาชน ดังนั้น ภาคส่วนที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมจึงควรชดเชยความเสียหายให้แก่ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ</p> <p>๘) นำแนวความคิดการพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแนวป้องกัน (Protection Strip) ร่วมกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ท้องถิ่นสามารถนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดแนวป้องกันได้ก่อนการก่อสร้างอาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการอุตสาหกรรม</p> <p>แนวป้องกัน (Protection Strip) หมายถึง การจัดการระยะและคุณภาพพื้นที่ในเขตของอุตสาหกรรมด้านที่ติดกับชุมชน โดยการจัดทำแนวปลูกต้นไม้เพื่อเป็นแนวป้องกัน หรือมาตรการอื่นที่มีคุณภาพเทียบเท่าหรือสูงกว่า โดยเป็นแนวที่อยู่ในเขต</p>

^๒ องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก องค์การมหาชน. ๒๕๕๔. คู่มือศักยภาพของพรรณไม้สำหรับส่งเสริมภายใต้โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาดภาคป่าไม้. พิมพ์ครั้งที่ ๑. อักษรสยามการพิมพ์. กรุงเทพฯ.

ตัวชี้วัดที่ ๒๑	การอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
	<p>ของแปลงที่ดิน ซึ่งอุตสาหกรรมดังกล่าวตั้งอยู่ โดยมีระยะแนวป้องกัน ๒-๕๐ เมตร ขึ้นอยู่กับประเภทของอุตสาหกรรม</p> <p>๙) เมืองควรกำหนดให้มีพื้นที่น้ำซึมผ่านได้ โดยหมายถึง พื้นที่ในระดับดินที่จัดไว้ เพื่อให้ น้ำบนผิวดินซึมผ่านลงสู่ใต้ดินได้โดยสะดวกและต้องมีการปลูกต้นไม้ ประเภทไม้ยืนต้นเป็นองค์ประกอบหลักในพื้นที่ส่วนนี้ ผังเมืองรวมฯ กำหนดว่า “ให้มีพื้นที่น้ำซึมผ่านได้เพื่อปลูกต้นไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่าง”</p>
<p>เกณฑ์ การประเมิน</p>	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินงานน้อยกว่า ๓ แนวทาง ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๔ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๕ แนวทาง ขึ้นไป และดำเนินงานแนวทางทำหาย <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน ๑ คะแนน ประชาชนมีความรู้และความตระหนักในการอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียว ๓ คะแนน พื้นที่สีเขียวในพื้นที่ได้รับการพัฒนา ดูแลรักษาให้มีสภาพที่สมบูรณ์และประชาชนสามารถเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่สีเขียวได้ ๕ คะแนน สัดส่วนพื้นที่สีเขียวเป็นไปตามเป้าหมายแผนปฏิบัติการเชิงนโยบายด้านการจัดการพื้นที่สีเขียวชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน <ul style="list-style-type: none"> ชุมชนเมืองขนาดเล็ก (เทศบาลตำบล) ควรมีพื้นที่สีเขียวอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง ชุมชนเมืองขนาดกลาง (เทศบาลเมือง) ควรมีพื้นที่สีเขียวอย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง ชุมชนเมืองขนาดใหญ่ (เทศบาลนคร กทม. เมืองพัทยา) ควรมีพื้นที่สีเขียวอย่างน้อย ๑๕ ต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง

ตัวชี้วัดที่ ๒๒	การปรับภูมิทัศน์เมืองให้มีความสวยงามและสอดคล้องกับสภาพเมือง
คำอธิบาย	ภูมิทัศน์เมืองเป็นองค์รวมของสภาพทางธรรมชาติ ซึ่งควรมีการดูแลและปรับปรุงภูมิทัศน์ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ความสอดคล้องกับวิถีชีวิต และการใช้ประโยชน์ของคนในเมือง เพื่อให้เมืองเกิดความร่มรื่น สวยงาม มีความโดดเด่น และมีเอกลักษณ์ นอกจากนี้ ควรป้องกันผลกระทบจากการพัฒนา โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จะมีผลกระทบต่อภูมิทัศน์เมือง เพื่อไม่ให้เอกลักษณ์เฉพาะของเมืองต้องสูญเสียไป รวมถึงเพื่อไม่ให้เกิดการทำลายบรรยากาศการรับรู้ทางสุนทรียภาพที่ส่งผลกระทบต่อภูมิทัศน์เมืองด้วย
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการปรับภูมิทัศน์เมือง • ภาพถ่ายการดำเนินงาน • ผลการดำเนินงาน <ul style="list-style-type: none"> - ผลการศึกษา สำรวจ และวิเคราะห์วางแผนและออกแบบภูมิทัศน์เมือง - ผลการดำเนินงานปรับภูมิทัศน์เมือง ดูแลรักษาให้ภูมิทัศน์เมืองมีความสวยงาม สอดคล้องกับสภาพเมือง - ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการปรับภูมิทัศน์เมือง หรือการใช้ประโยชน์จากการปรับภูมิทัศน์เมือง
แนวทางการดำเนินงาน	<p>๑) ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ในการปรับภูมิทัศน์เมือง วางแผนและออกแบบภูมิทัศน์เมืองที่คำนึงถึงอัตลักษณ์ (ลักษณะเฉพาะ) ของเมืองและวิถีชีวิตของคนในเมืองโดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม</p> <p>๒) ดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมในการปรับภูมิทัศน์เมือง ดูแลให้เมืองมีความเป็นระเบียบสวยงาม สอดคล้องกับเมือง เช่น จัดทำข้อบัญญัติควบคุมทางด้านกายภาพเมือง เช่น ข้อบัญญัติควบคุมการติดตั้งป้าย ปรับภูมิทัศน์โดยภูมิปัญญาช่างท้องถิ่น หรือปรับปรุงสถานที่ที่เป็นสัญลักษณ์ประจำพื้นที่หรือเมือง (Landmark) ที่แสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์</p> <p>๓) ส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในพื้นที่สีเขียว</p> <p>๔) ประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนและการใช้ประโยชน์จากการปรับภูมิทัศน์เมือง</p>
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <p>๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน</p> <p>๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง</p> <p>๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง</p> <p>๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทางขึ้นไป</p> <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <p>๐ คะแนน ไม่มีผลการดำเนินงาน</p> <p>๑ คะแนน มีแผนในการปรับปรุงภูมิทัศน์หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นในการควบคุมด้านกายภาพของเมือง</p> <p>๓ คะแนน มีการปรับภูมิทัศน์เป็นไปตามแผนที่กำหนด หรือมีการบังคับใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่นในการควบคุมด้านกายภาพของเมือง</p> <p>๕ คะแนน มีการปรับภูมิทัศน์เป็นไปตามแผนที่กำหนด หรือมีการบังคับใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่นในการควบคุมด้านกายภาพของเมือง ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปรับภูมิทัศน์</p>

ตัวชี้วัดที่ ๒๓	การส่งเสริมการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
คำอธิบาย	<p>การผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของทุกภาคส่วนเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ดี โดยคำนึงถึงกระบวนการผลิต การบริการ และการบริโภคที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ มีการจัดการของเสียอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาทรัพยากรให้สามารถใช้ในการผลิต บริการ และบริโภคอย่างต่อเนื่องในอนาคต รวมถึงเป็นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและปัญหาภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน</p>
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม • ภาพถ่ายการดำเนินงาน • ผลการดำเนินงาน <ul style="list-style-type: none"> - การอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายให้เห็นถึงข้อดี ประโยชน์ของการดำเนินงานด้านการผลิต บริการ และบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ผลการดำเนินงานส่งเสริมภาคส่วนต่าง ๆ เข้าร่วมโครงการที่ส่งเสริมการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยแสดงข้อมูลจำนวนครัวเรือน หน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ และรูปแบบของการดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การดำเนินงานสำนักงานสีเขียว ตลาดสีเขียว กลุ่มเกษตรกรที่ทำเกษตรอินทรีย์ โรงแรมสีเขียว เป็นต้น - ผลการดำเนินงานของเทศบาล โดยแสดงข้อมูล จำนวนสินค้าหรืองบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียว หรือจำนวนครั้ง หรือร้อยละในการใช้บริการ หรือการจ้างเหมาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม หรือจำนวนการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่ผลิตในพื้นที่เพิ่มขึ้น หรือผลการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร พร้อมแนวทางการลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) จัดทำข้อมูลรายชื่อหน่วยงาน สถานประกอบการในพื้นที่ เช่น หน่วยงานราชการ ร้านค้า ร้านอาหาร โรงเรียน วัด มัสยิด หรือโรงงานอุตสาหกรรม ที่ดำเนินการด้านการผลิต บริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นข้อมูลในการสนับสนุน ส่งเสริม การดำเนินงานของหน่วยงานนั้น ๆ ๒) จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชน หน่วยงาน และสถานประกอบการในพื้นที่ให้เห็นถึงข้อดี ประโยชน์ของการดำเนินงานด้านการผลิต บริการ และบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓) ส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้าร่วมโครงการที่ส่งเสริมการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น สินค้าฉลากเขียว สินค้าฉลากลดคาร์บอน สำนักงานสีเขียว โรงแรมสีเขียว วัดหรือมัสยิดสีเขียว ตลาดสีเขียว การทำเกษตรอินทรีย์ พื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตที่ดีและเหมาะสม (Good Agriculture Practice: GAP) สถานประกอบการที่มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Production) การลดการใช้สารเคมี หรือการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียว เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่ ๒๓	การส่งเสริมการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
	๔) บริหารงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียว การเลือกใช้ บริการหรือจ้างเหมาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม หรือการจัดซื้อจัดจ้าง สินค้าหรือบริการที่ผลิตในพื้นที่ หรือจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน สิ่งแวดล้อม หรือมีการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ระดับองค์กร เป็นต้น
เกณฑ์ การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป <p>ผลผลิต/ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนสินค้า จำนวนงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียว จำนวนครั้ง ร้อยละในการใช้บริการ จำนวนการจ้างเหมาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม หรือจำนวนการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่ผลิตในพื้นที่ เพิ่มขึ้น ๓ คะแนน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนสินค้า จำนวนงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียว จำนวนครั้ง ร้อยละในการใช้บริการ จำนวนการจ้างเหมาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม หรือจำนวนการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่ผลิตในพื้นที่ เพิ่มขึ้น รวมถึงมีชุมชน หน่วยงาน และสถานประกอบการที่มีการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๕ คะแนน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนสินค้า จำนวนงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียว จำนวนครั้ง ร้อยละในการใช้บริการ จำนวนการจ้างเหมาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อม หรือจำนวนการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่ผลิตในพื้นที่ เพิ่มขึ้น รวมถึงมีชุมชน หน่วยงาน และสถานประกอบการที่มีการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น และมีแหล่งเรียนรู้ด้านการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ ๒๔	การส่งเสริมการใช้พลังงานและน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
คำอธิบาย	<p>พลังงานส่วนใหญ่ผลิตมาจากก๊าซธรรมชาติ น้ำมันดิบ ถ่านหิน อันเป็นทรัพยากรที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ไม่สามารถสร้างขึ้นใหม่หรือหามาทดแทนได้ทันความต้องการ ปัจจุบันทั่วโลกหันมาให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์พลังงาน การใช้พลังงานทดแทน และพลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำ เป็นต้น</p> <p>น้ำ เป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต ทั้งการอุปโภค บริโภคทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และครัวเรือน ปัจจุบันหลายพื้นที่กำลังประสบปัญหาความไม่สมดุลของปริมาณน้ำที่มีกับปริมาณความต้องการการใช้น้ำที่สูงขึ้น ดังนั้น เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากการขาดแคลนน้ำ จึงต้องส่งเสริมการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งการจัดการแหล่งน้ำสะอาดที่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน</p>
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> ● รายละเอียดโครงการหรือแผนงานการส่งเสริมการใช้พลังงานและน้ำอย่างประหยัด ● ภาพถ่ายการดำเนินงาน ● ผลการดำเนินงาน <ul style="list-style-type: none"> - การอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายด้านการส่งเสริมการใช้พลังงานและน้ำอย่างประหยัด - ผลการดำเนินงานส่งเสริมภาคส่วนต่าง ๆ ในการประหยัดพลังงานและน้ำ การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) สำรวจ ติดตาม ประเมิน วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้า น้ำมันในสำนักงาน รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารจัดการน้ำ แหล่งน้ำสะอาด สำหรับการอุปโภค บริโภคสำหรับทุกกลุ่ม ๒) จัดทำแผนงานด้านการใช้น้ำและอนุรักษ์พลังงานและน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ๓) ให้ความรู้เรื่องการอนุรักษ์พลังงานและน้ำแก่กลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ๔) ส่งเสริมการใช้พลังงานและน้ำอย่างมีประสิทธิภาพในสำนักงาน เช่น จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายคณะทำงาน หรือสายตรวจพลังงานและน้ำในการวางแผน ตรวจสอบการใช้พลังงานและน้ำในสำนักงาน เป็นต้น ๕) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน หรือการบริหารจัดการ การดูแลแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคให้เพียงพอสำหรับคนทุกกลุ่ม
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงานอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป <p>ผลผลิต/ผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีข้อมูลสถิติที่แสดงถึงแนวโน้มการใช้พลังงานและน้ำ เพื่อนำมาใช้ในการวางแผน ๓ คะแนน ปริมาณการใช้พลังงานและน้ำลดลง และมีเครือข่ายด้านพลังงาน หรือเครือข่ายการจัดการน้ำ ๕ คะแนน ปริมาณการใช้พลังงานและน้ำลดลง มีเครือข่ายด้านพลังงาน หรือเครือข่ายการจัดการน้ำ และมีแหล่งเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์พลังงานและน้ำ

๖.

คำอธิบายตัวชี้วัด

ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้
และการบริหารจัดการที่ดี

องค์ประกอบด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารจัดการที่ดี

ตัวชี้วัดที่ ๒๕	การกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์พร้อมแปลงไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
คำอธิบาย	<p>วิสัยทัศน์เป็นจุดหมายปลายทางที่ต้องการในอนาคต ที่เชื่อมโยงกับภารกิจ ค่านิยมและความเชื่อเข้าด้วยกัน การกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนโดยการมีส่วนร่วมของผู้นำและสมาชิกในองค์กรช่วยทำให้เกิดการยอมรับและเข้าใจร่วมกัน สมาชิกทุกคนมีความสำคัญต่อการมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง สร้างพลังการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้ไปถึงจุดหมาย การกำหนดยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน จะช่วยให้รู้ว่าต้องทำอะไร และทำไปทำไม สะท้อนถึงกรณีคุณภาพชีวิตที่ดี องค์กรที่มีคุณภาพ ในการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การดำเนินงานควรมีการทบทวน ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ปี ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้บุคลากรระดับต่าง ๆ ประชาชน และหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ร่วมในการวางแผนปฏิบัติงานและร่วมดำเนินโครงการตามความถนัดและความสนใจ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงาน</p>
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น • รายงานการประชุมประชาคมท้องถิ่น ที่จัดทำ หรือทบทวน หรือเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี • บัญชีโครงการพัฒนา
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) มีกระบวนการ และวิธีการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) โครงการหรือผลผลิต ในแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ๓) โครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) นำมาจากปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะของประชาชน รวมถึงแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒ หรือฉบับปัจจุบัน) และ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นฉบับปัจจุบัน
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินการ ๑ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๑ ข้อ ๓ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๒ ข้อ ๕ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๓ ข้อ

ตัวชี้วัดที่ ๒๖	การพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรอบรู้และเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบ
คำอธิบาย	บุคลากรมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับองค์กร เนื่องจากเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนงานต่าง ๆ จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในด้านความรู้ ทักษะและความชำนาญ ตลอดจนให้มีทัศนคติที่ดี รักและทุ่มเทในงาน เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ทั้งนี้ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรของเทศบาลให้สามารถทำงานให้ได้ตามเป้าหมายนั้น ควรคำนึงถึงบุคลากรทุกกลุ่ม ตั้งแต่ผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างประจำ รวมทั้งพนักงานจ้าง ให้เป็นบุคคลที่รอบรู้ โดยการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ส่งเสริมการเข้าร่วมฝึกอบรม ศึกษาดูงาน และการสัมมนาทั้งภายในและภายนอก พร้อมจัดให้มีการประเมินผลหลังการพัฒนาศักยภาพบุคลากร รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ฝึกฝน และปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> ● แผนพัฒนาบุคลากรเป็นลายลักษณ์อักษรและคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน ตลอดจนเอกสารรายงานการประชุม ● รายงานหรือผลการสำรวจข้อมูลสภาพปัญหา และความต้องการของพนักงาน ● รายงานผลการฝึกอบรมของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ● รายงานผลจำนวนสายงานที่ได้รับการฝึกอบรมความรู้ตามสายงาน
แนวทางการดำเนินงาน	<p>๑) จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพบุคลากรหรือแผนพัฒนาบุคลากรพร้อมกำหนดตัวชี้วัดที่ใช้ในการติดตามการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามยุทธศาสตร์ และมีการประชุมคณะทำงานและปฏิบัติตามแผน</p> <p>๒) จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรประจำปี และมีการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรโดยมีการสำรวจข้อมูลสภาพปัญหา และความต้องการของพนักงานแต่ละฝ่าย/ส่วน/กอง/สำนัก ว่าขาดความรู้หรือทักษะในด้านใดแล้วนำมาเป็นข้อมูลในการจัดหลักสูตรฝึกอบรม และสรุปผลรายงานการฝึกอบรมเสนอผู้บริหาร</p> <p>๓) ส่งข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่นเข้ารับการฝึกอบรมความรู้ในสายงาน</p>
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ คะแนน ไม่มีการดำเนินการ ๑ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๓ แนวทาง

ตัวชี้วัดที่ ๒๗	การสร้างองค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
คำอธิบาย	องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นองค์กรที่มีการสร้างช่องทางให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างบุคลากรภายในองค์กร ควบคู่กับการรับความรู้จากภายนอก เพื่อเอื้อให้เกิดโอกาสในการหาแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด นำไปสู่การพัฒนาและสร้างฐานความรู้ที่เข้มแข็งขององค์กร มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เกิดขึ้นภายในองค์กร
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • สื่อประชาสัมพันธ์ คู่มือ และบันทึกแจ้งเวียน • การประชุมอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ • กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดกิจกรรมถอดบทเรียนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการรวบรวมองค์ความรู้ในการดำเนินงาน เป็นต้น • รายงานผลจำนวนสายงานที่ได้รับการฝึกอบรมความรู้ตามสายงาน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบหรือนอกระบบให้แก่บุคลากร ๒) ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่นภายในองค์กร เช่น สรุปข้อมูลข่าวสาร จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น ๓) ศึกษาวิถัยระบบการบริหารงานขององค์กรเพื่อรับทราบปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการบริหารงาน ๔) จัดทำโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างความผูกพันในองค์กร และสร้างแรงจูงใจให้ข้าราชการทำงานได้ตามระเบียบ ๕) สรุปผลการประเมินผลการดำเนินการตามโครงการเรียนรู้โดยระบุข้อเสนอแนะการปรับปรุงหรือการพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ขององค์กร ๖) เตรียมการพนักงานเพื่อเตรียมการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีหรือปรับโครงสร้างงานสภาพแวดล้อมการทำงาน
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินการน้อยกว่า ๒ แนวทาง ๑ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๔ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๕ แนวทาง ขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ ๒๘	การสนับสนุนให้เกิดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงานที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตที่ดี
คำอธิบาย	สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงานที่ดีและปลอดภัย ย่อมทำให้คนทำงานมีความพึงพอใจ มีแรงจูงใจในการทำงาน ช่วยให้ผู้บุคลากรรู้สึกผ่อนคลาย ผูกพันและภูมิใจ ในสถานที่ทำงานของตนเอง ประการสำคัญคือ การมีความสุขในการทำงานและเอื้อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงานควรให้บุคลากรขององค์กรได้มีส่วนร่วมในการวางแผน สร้างสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงการประเมินความพึงพอใจ และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทำงานให้ดีขึ้น
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายงานการรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงานและบรรยากาศที่สนับสนุนให้ข้าราชการ ลูกจ้างมีความสุขพึงพอใจและมีแรงจูงใจในการทำงาน • ผลการจัดกลุ่มในการทำงานสร้างความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน • ผลการประเมินความพึงพอใจและแรงจูงใจครอบคลุมข้าราชการและลูกจ้างทุกสำนัก/กอง • รายงานผลจำนวนสายงานที่ได้รับการฝึกอบรมความรู้ตามสายงาน
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) สร้างการมีส่วนร่วมในการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงาน ๒) กำหนดปัจจัยสำคัญ ซึ่งมีผลต่อความผาสุก ความพึงพอใจและแรงจูงใจในการทำงาน ๓) มีพื้นที่ใช้งานอย่างชัดเจน โดยแบ่งเป็นพื้นที่เพื่อการปฏิบัติงาน การจัดเก็บวัสดุ/วัสดุเหลือใช้ พื้นที่สำหรับรับประทานอาหาร/ดื่ม ๔) ประเมินความพึงพอใจและแรงจูงใจของข้าราชการ ทั้งในด้านการบริหารของผู้บริหาร การบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคล การจัดการสภาพแวดล้อมในการทำงาน และแรงจูงใจของข้าราชการ ๕) นำผลการประเมินฯ มาปรับปรุงเพื่อสนับสนุนการทำงาน ๖) สร้างแรงจูงใจในการทำงาน
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินการน้อยกว่า ๓ แนวทาง ๑ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๔ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๕ แนวทาง ขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ ๒๙	การส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรมีคุณธรรม จริยธรรม ในการบริหารและทำงานตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
คำอธิบาย	การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรโดยยึดมั่นความถูกต้อง การรักษาความซื่อสัตย์ การรู้จักข่มใจตนเอง การอดทน อดกลั้น และอดออม การละวางความชั่วและการทุจริต คุณธรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยสร้างคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้ดีขึ้น ทำให้สังคมมีเสถียรภาพ ทุกคนอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง ไว้เป็นหลักการและแนวปฏิบัติเพื่อเป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของบุคคล จึงต้องส่งเสริมให้ผู้บริหารและบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำงานตามมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • นโยบายการกำกับดูแลด้านคุณธรรมจริยธรรมจะต้องมีความชัดเจนเกี่ยวกับความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ • นโยบายการบริหารความเสี่ยงจะต้องครอบคลุมทุกส่วนราชการอย่างชัดเจน • คำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน • ประกาศตามตัวชี้วัดที่กำหนด • กิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมและสนับสนุน หรือยกย่องบุคคลต้นแบบด้านคุณธรรม จริยธรรม
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ประกาศฯ นโยบายคุณธรรมจริยธรรม ๒) ประกาศฯ เจตนารมณ์การป้องกันและต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชั่น ๓) ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการ ๔) นโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี ๕) แผนการเสริมสร้างวินัยคุณธรรม จริยธรรม และป้องกันการทุจริต ๖) นโยบายการบริหารความเสี่ยงโดยมีการดำเนินการตามมาตรการควบคุมภายในครบทุกส่วนราชการ ๗) การเข้าร่วมโครงการป้องกันการทุจริตของ ป.ป.ช. , ป.ป.ท. หรือ สถาบันพระปกเกล้า ๘) มีการจัดทำรายงานผลด้านการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ๙) มีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินการด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ๑๐) มีกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุน หรือยกย่องบุคคลต้นแบบด้านคุณธรรม จริยธรรม ทั้งภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนหรือยกย่องบุคคลต้นแบบด้านคุณธรรม จริยธรรม ภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๒) สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการยกย่องบุคคลต้นแบบด้านคุณธรรม จริยธรรม
เกณฑ์การประเมิน	กระบวนการ <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินการน้อยกว่า ๒ แนวทาง ๑ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๕ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๗ แนวทาง ขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ ๓๐	การมีกระบวนการตอบสนองต่อการให้บริการ ขอรับบริการ และจัดการข้อร้องเรียนของประชาชนอย่างครบถ้วนเป็นระบบ
คำอธิบาย	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ให้บริการประชาชน บำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่ประชาชน การตอบสนองต่อการให้บริการ หรือการขอรับบริการของประชาชน เช่น การประกาศขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการที่ชัดเจน หรือการใช้ระบบเทคโนโลยีในการแจ้งกับผู้มาขอรับบริการว่าดำเนินการอยู่ในขั้นตอนใด และเจ้าหน้าที่ท่านใดเป็นผู้รับผิดชอบ หรือการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนอย่างครบถ้วน โดยมีการจัดทำบัญชีร้องทุกข์ ร้องเรียน ดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนและระยะเวลาที่ชัดเจน และมีการแจ้งผลความคืบหน้าให้ทราบตามกำหนด ทั้งนี้ต้องให้ความเป็นธรรมกับทั้งผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียน โดยใช้หลักเกณฑ์ ข้อกำหนด มาตรการที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และดำเนินการด้วยความเปิดเผย โปร่งใส เสมอภาค กระบวนการตอบสนองต่อการให้บริการ ขอรับบริการ และจัดการข้อร้องเรียนของประชาชนจะต้องมีมาตรการที่ชัดเจน เป็นที่ยอมรับ ดำเนินการด้วยความโปร่งใส เปิดเผย และเสมอภาค
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • ประกาศหรือคำสั่งการมอบหมายหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงาน • ทะเบียนรับเรื่องร้องเรียน • หลักฐานการรายงานผลให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ
แนวทาง การดำเนินงาน	<p>๑) จัดทำบัญชีรับเรื่องราวร้องทุกข์ ร้องเรียนฯ</p> <p>๒) ดำเนินการแก้ไขปัญหา</p> <p>๓) แจ้งผลความคืบหน้าให้ประชาชนทราบ</p> <p>๔) นำผลการวิเคราะห์หรือผลของการแก้ไขเรื่องร้องทุกข์ไปสู่การวางมาตรการการป้องกันการเกิดซ้ำ และมีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันการเกิดซ้ำ และมีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๕) รายงานให้ผู้บริหารทราบ</p>
เกณฑ์ การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <p>๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน</p> <p>๑ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๑ แนวทาง</p> <p>๓ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๒ แนวทาง</p> <p>๕ คะแนน มีการดำเนินการ ๓ แนวทาง</p>

ตัวชี้วัดที่ ๓๑	การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานของเทศบาล
คำอธิบาย	ความโปร่งใสในการบริหารงาน ประเมินได้จากกระบวนการทำงานมีการเปิดเผยตรงไปตรงมา สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ บุคลากรและประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงและรับทราบข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง มีกระบวนการให้บุคลากรสามารถตรวจสอบความถูกต้อง ทั้งนี้ ความโปร่งใสจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะช่วยให้ประชาชนเชื่อใจผู้บริหารและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางต่าง ๆ ให้หลากหลายและเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่ม
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • คำสั่งหรือประกาศจัดตั้งศูนย์ฯ พร้อมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ที่เป็นปัจจุบัน • จัดสถานที่พร้อมป้ายให้ชัดเจน • เอกสารที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดไว้ครบตามรายการที่กำหนด • ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลพร้อมข้อมูลที่เผยแพร่ (เอกสารหรือภาพถ่าย)
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร จัดสถานที่ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบข้อมูล และจัดเอกสารข้อมูลครบรายการที่กำหนด ๒) มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่เป็นปัจจุบัน ๓) เก็บสถิติผู้มารับบริการศูนย์ข้อมูลข่าวสาร และสรุปผลเสนอผู้บริหารท้องถิ่น ๔) อบรมหรือให้ความรู้แก่ประชาชน ตามกฎหมายจัดตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ เช่น ด้านการพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพซึ่งเป็นอาชีพในท้องถิ่น ความรู้เพื่อประกอบอาชีพหรือพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวกับนวัตกรรม หรือวิถีนวัตกรรม หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕) อบรมหรือให้ความรู้แก่บุคลากร ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการบริหารงานบุคคล หรือสมรรถนะในการปฏิบัติงาน หรือด้านคุณธรรม หรือจริยธรรม หรือวินัย ๖) มีช่องทางสำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินการ ๕ แนวทาง ขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ ๓๒	ความร่วมมือในการดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น
คำอธิบาย	การสร้างการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานอื่น ทั้งภายในและภายนอกไม่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรภาคประชาสังคม มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ด้วยการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ และทรัพยากร นอกจากนี้ จะต้องมีส่วนร่วมในการร่วมคิด และร่วมทำ หรืออุดหนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมถึงการขยายการดำเนินงานให้กว้างขวางขึ้น และสามารถทำให้งานในระดับใหญ่ๆ สำเร็จลงได้
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • หลักฐานโครงการการบูรณาการร่วมคิด ร่วมทำ
แนวทางการดำเนินงาน	<p>บูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น หรือร่วมกับหน่วยงานอื่น ในรอบปีที่ผ่านมาในด้านต่าง ๆ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๒) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ๓) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ๔) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ๕) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินงานบูรณาการน้อยกว่า ๓ ด้าน ๑ คะแนน มีการดำเนินงานบูรณาการอย่างน้อย ๓ ด้าน ๓ คะแนน มีการดำเนินงานบูรณาการอย่างน้อย ๕ ด้าน ๕ คะแนน มีการดำเนินงานบูรณาการ ๖ ด้าน

ตัวชี้วัดที่ ๓๓	การจัดเก็บรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมาย การลดรายจ่าย หรือความพยายามในการหารายได้อื่น
คำอธิบาย	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการวางแผนและบริหารงบประมาณ โดยมีแหล่งที่มาของรายได้ทั้งจากการจัดเก็บเอง การที่รัฐจัดเก็บและแบ่งให้ และเงินอุดหนุนสำหรับรายได้ที่เทศบาลจัดเก็บเองนั้น ประกอบด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องถิ่น ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ อากรรังนก ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่น ๆ โดยมีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อการจัดเก็บ เช่น ภาวะเศรษฐกิจของท้องถิ่นและประเทศ ความพร้อมของเทศบาล ความเข้าใจและความร่วมมือของประชาชน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอต่อการนำมาใช้พัฒนาด้วยตนเอง ลดการพึ่งพิงเงินอุดหนุนจากรัฐบาลส่วนกลาง และยิ่งแสดงถึงประสิทธิภาพทางด้านการเงินการคลังของเทศบาลอีกด้วย
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • ข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อจัดเก็บค่าธรรมเนียม และใบอนุญาตตาม พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ • เอกสารในสารบบที่ดิน (ทต.๑ ทต.๙ นส.๕) แล้วคัดลอกข้อมูลที่ติดลงในแบบสำรวจข้อมูลที่ดิน (ผ.ท.๑) ทุกแปลงและกำหนดรหัสแปลงที่ดินตามแผนที่แม่บท • แบบบัญชีแสดงรายการปรับข้อมูลจากผู้ที่ได้รับผิดชอบจากหน่วยงานคลัง และผู้บังคับบัญชาลงลายมือชื่อรับทราบ • แบบบัญชีแสดงรายการปรับข้อมูลจากผู้ที่ได้รับผิดชอบจากฝ่ายช่าง และผู้บังคับบัญชาลงลายมือชื่อรับทราบ • เอกสาร ภ.ร.ด.๒, ภ.บ.ท.๕ และ ภ.ป.๑ มีการประทับตราข้อความว่าได้ตรวจสอบกับ ผ.ท.๔ และ ผ.ท.๕ • เอกสาร ผ.ท. ๕ ของผู้อยู่ในข่ายต้องชำระภาษี • เอกสารหลักฐานหรือช่องทางการประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บภาษี
แนวทางการดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและได้จัดเก็บตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ๒) ประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บภาษี ๓) จัดทำแผนที่ภาษี ๔) สํารวจข้อมูลภาคสนามแปลงที่ดินจากแผนที่แม่บทตามโครงการจัดทำแผนที่ภาษีฯ ๕) นำทะเบียนทรัพย์สินและทะเบียนคุมผู้ชำระภาษี ไปใช้เป็นข้อมูลในการประเมินภาษี ๖) ปรับปรุงข้อมูลทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน ๗) ปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษีเป็นปัจจุบัน ๘) ประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บภาษี
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน มีการดำเนินงานน้อยกว่า ๓ แนวทาง ๑ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๓ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๕ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินการ ๗ แนวทาง ขึ้นไป

ตัวชี้วัดที่ ๓๔	ความพยายามในการใช้งบประมาณให้เป็นไปตามที่คาดการณ์และมีเหตุผลอันควรในการโอนงบประมาณ
คำอธิบาย	การจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และการใช้งบประมาณให้เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ เป็นประสิทธิผลในการบริหารจัดการและการดำเนินงานที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการมีโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณได้ตามแผนที่ตั้งไว้ เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการทั้งหมดในปีนั้น การไม่โอนงบประมาณข้ามหมวดรายจ่าย ตั้งแต่ไตรมาสต้นๆ หรือโอนงบจำนวนมากไปใช้ในปีต่อไป โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร สำหรับความพยายามในการใช้งบประมาณให้เป็นไปตามที่คาดการณ์นั้น สะท้อนถึงขีดความสามารถในการบริหารงบประมาณอย่างรอบคอบ ด้วยการวางแผนที่ดี การจัดทำรายละเอียดรายรับ-รายจ่ายอย่างถูกต้อง มีความโปร่งใสให้เป็นที่รับรู้โดยทั่วกัน และไม่มีข้อทักท้วงจากหน่วยงานกำกับดูแลหรือหน่วยงานตรวจสอบ
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนโครงการพัฒนา ในแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี และนำมาเปรียบเทียบกับโครงการที่ปรากฏในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและเพิ่มเติม และโครงการพัฒนาที่ได้รับงบประมาณ อุดหนุนจากภาครัฐ ตลอดจนเงินนอกงบประมาณ ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ เฉพาะปีที่ผ่านมา • ข้อบัญญัติประจำปี • รายงานการขออนุมัติต่อผู้มีอำนาจ รายงานการประชุมสภาท้องถิ่น • รายงานรับ - จ่ายเงินสด • ทะเบียนรายรับ - รายจ่าย • รายงานจ่ายตามรายงานรับ-จ่ายเงินสดประจำเดือนเมื่อสิ้นปีงบประมาณเปรียบเทียบกับแผนการใช้จ่าย
แนวทางการดำเนินงาน	<p>๑) นำโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี มาดำเนินการตามแผนฯ โดยใช้เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี/เพิ่มเติม หรือเงินนอกงบประมาณ (เฉพาะโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาฯ ปีที่ผ่านมา)</p> <p>๒) ตั้งงบประมาณรายจ่ายงบประมาณ หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง ในปีงบประมาณที่ผ่านมา ในข้อบัญญัติ</p> <p>๓) เบิกจ่ายเงินงบประมาณในข้อบัญญัติเป็นไปตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ</p> <p>๔) จัดทำแผนการใช้จ่ายเงินต่อหน่วยงานคลังทุกไตรมาสและเบิกจ่ายเงินเป็นไปตามแผนการใช้จ่ายเงิน</p>
เกณฑ์การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <p>๐ คะแนน มีการดำเนินงานน้อยกว่า ๒ แนวทาง</p> <p>๑ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๒ แนวทาง</p> <p>๓ คะแนน มีการดำเนินการอย่างน้อย ๓ แนวทาง</p> <p>๕ คะแนน มีการดำเนินการ ๔ แนวทาง</p>

ตัวชี้วัดที่ ๓๕	นวัตกรรมการพัฒนาเมือง
คำอธิบาย	<p>นวัตกรรมเป็นสิ่งใหม่ที่เกิดจากการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ โดยอาจหมายถึงรูปแบบ วิธีการใหม่ ๆ ที่ยังไม่มีผลิตหรือดำเนินการ หรืออาจเป็นการรื้อฟื้นสิ่งที่มีในอดีตนำมาทบทวนดัดแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อช่วยให้การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงกว่าเดิม ประหยัดเวลา ทรัพยากร และแรงงานได้ การนำนวัตกรรมไปใช้ ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน ได้แก่ การคิด การทดลองและนำร่อง และการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรนำเสนอนวัตกรรมพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับท้องถิ่น และสถานการณ์การพัฒนา เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับนวัตกรรมการพัฒนาเมือง มีขอบเขตครอบคลุมการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ เมืองอยู่ดี คนมีสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารจัดการที่ดี</p>
การรวบรวมข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • รายละเอียดโครงการ/แผนงานที่เกี่ยวข้องกับการนวัตกรรมที่นำเสนอ • ภาพถ่ายการดำเนินงาน • ผลการดำเนินงาน <ul style="list-style-type: none"> - ผลการวิเคราะห์ปัญหา บริบท และความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ - ผลสำเร็จของการใช้นวัตกรรม ได้แก่ ประโยชน์ที่เกิดขึ้น จำนวนผู้ได้รับประโยชน์ การยอมรับจากผู้ใช้หรือผู้เกี่ยวข้อง เป็นต้น
แนวทาง การ ดำเนินงาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑) วิเคราะห์ปัญหา บริบท และความต้องการของชุมชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการมีความเฉพาะตัว เป็นนวัตกรรมการพัฒนาเมืองด้านต่าง ๆ ที่คิดค้น หรือปรับใช้ หรือทดลองใช้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น รวมถึงสถานการณ์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคุ้มค่า และเพิ่มประสิทธิภาพการปฎิบัติงานขององค์กร ๓) ประเมินผลการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาเมือง และวิเคราะห์ประโยชน์ที่เกิดขึ้น ๔) รายงานผลการดำเนินงานนวัตกรรมนั้นให้ผู้บริหารและประชาชนทราบ
เกณฑ์ การประเมิน	<p>กระบวนการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีการดำเนินงาน ๑ แนวทาง ๓ คะแนน มีการดำเนินงาน ๒ แนวทาง ๕ คะแนน มีการดำเนินงาน ๓ แนวทาง ขึ้นไป <p>ผลผลิตและผลลัพธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> ๐ คะแนน ไม่มีการดำเนินงาน ๑ คะแนน มีข้อมูลการวิเคราะห์สภาพปัญหา บริบท และความต้องการของประชาชน ๓ คะแนน นวัตกรรมนั้นสามารถนำไปปรับใช้และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ หรือประชาชนได้รับประโยชน์ที่เกิดขึ้น ๕ คะแนน นวัตกรรมนั้นสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารเมือง และมีขยายผลการดำเนินงานหรือพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้

ด้วยความร่วมมือระหว่าง

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๘ ๘๔๐๐-๑๙

โทรสาร ๐ ๒๒๗๘ ๘๔๐๐

E-mail: info@deqp.mail.go.th

<https://www.deqp.go.th>

มูลนิธิสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๐๓ ๓๓๓๓ ต่อ ๕๒๙

โทรสาร ๐ ๒๕๐๔ ๔๘๒๖-๗

E-mail: umaporn@tei.or.th

<http://www.tei.or.th>